ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι — Ἐτησία Σελ. 10, Ἑξάμηνος » 5
ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι — Ἐτησία Σελ. 12, Ἑξάμηνος » 7
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ. 410

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου 1914.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ ἐφάπαξ τὴν γραμμὴν Γρ. 2.
Διὰ συνεχεῖς δημοσιεύσεις ἰδιαίτερα συμφωνία.
Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΥΨΗΛΟΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΤΥΠΟΙ
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΕΓΑΛΟΙ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΜΕΓ. ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Χθὲς ὁ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὸς κόσμος καὶ μάλιστα ὁ μαθητικὸς ἐπανηγύρισε τιμῶν ὑπερόχως καὶ ἀξίως τὴν ἔνδοξον καὶ ἱερὰν μνήμην τῶν Τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτὰς δὲν πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία ἡμῶν ἄγει ὑψηλοτέραν καὶ κατανυκτικωτέραν ἑορτὴν τῆς τῶν Τριῶν Μεγάλων Φωστήρων καὶ Ἱεροφαντῶν τῆς θείας Πίστεως ἡμῶν.

Ὡς Ἕλληνες μετ' εὐγνωμοσύνης ἀϊδίου τιμῶμεν καὶ γεραίρομεν τοὺς ὑπερτίμους καὶ θεοπνεύστους Ἱεράρχας, οἵτινες διήλλαξαν ἁρμονικώτατα τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν πρὸς τὸν νέον Χριστιανικὸν κόσμον καὶ συνήρμοσαν κατὰ τρόπον θαυμαστὸν τὴν θείαν μετὰ τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, καθ' ὃν τρόπον τὸ θεῖον ἡνώθη τῇ σαρκὶ ἐν τῷ Θεανθρώπῳ.

Διὰ τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἀνεκαινίσθη καὶ ἀνεγεννήθη πᾶσα ἡ ἀνθρωπότης, διὰ τῆς πνευματικῆς δὲ διαλλαγῆς καὶ συναρμογῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ μετὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία προσέλαβε λαμπρότητα καὶ χάριν ἔκπαγλον, ἡ Ἑλληνικὴ δὲ φυλὴ προσλαβοῦσα θείαν πνευματικὴν ζωὴν ἀνεδείχθη ἀθάνατος καὶ ἀγήρως μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων.

Δικαίως ἄρα οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ὑμνογράφοι ἐξήντλησαν καὶ λέξεις καὶ φράσεις πρὸς ἐξαρσιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἱερατικοῦ μεγαλείου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τῆς μαθητιώσης Ἑλληνίδος νεότητος ἡ καρδία καὶ ἡ διάνοια ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μνήμης αὐτῶν ἐπισπᾶται καὶ προσηλοῦται πανταχοῦ ἐπὶ τὰς θείας καὶ ὑπερόχους μορφὰς τῶν Τριῶν μεγίστων ὄντως ἱεραρχῶν τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἔσχε ἀπό τε τοῦ Ἰ. κλήρου καὶ ἀπὸ τοῦ λαϊκοῦ ποιμνίου αὐτῆς καὶ μάρτυρας καὶ ἥρωας θαυμαστούς, καὶ τὴν ζωὴν καὶ πᾶν ἄλλο ἐγκόσμιον ἀγαθὸν θυσιάσαντας προφρόνως ὑπὲρ τοῦ θριάμβου αὐτῆς· ἀλλ' ὑπὲρ πάντας οἱ Τρεῖς μεγάλοι Ἱεράρχαι ἠγωνίσθησαν καὶ ἤθλησαν ἀγῶνας περιφανεστάτους καὶ μεγίστους πνευματικοὺς καὶ σωματικούς, δι' ὧν ἀνέδειξαν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν θριαμβεύουσαν οὐ μόνον κατὰ τοῦ Ἀρειανισμοῦ ἀλλὰ καὶ κατὰ πάσης ἐφεξῆς ἀνθρωπίνης πλάνης, ἀνεγείραντες περὶ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν ἐρυμνὸν καὶ ἀπροσμάχητον τεῖχος.

Ἡ ἐπέτειος αὕτη παρέχει ἀφορμὴν πρὸς σκιαγραφίαν, καὶ ταύτην δανείαν,—ἔργον οὖσαν ἐξαιρέτου καὶ εἰδικῆς μελέτης—ἵνα καὶ τοὺς τῆς σημερινῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἱεράρχας ὑπομνήσωμεν τοὺς τελείους καὶ αἰωνίους τούτους τύπους ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ ἀρχιερέως, καὶ τὴν μαθητεύουσαν καὶ πᾶσαν τὴν μεμορφωμένην ἑλληνίδα νεότητα προτρέψωμεν εἰς μίμησιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τοὺς ὑπερφυεῖς τούτους χαρακτῆρας, συνενώσαντας ἐν ἑαυτοῖς τὴν ἠθικὴν τελειότητα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὸ πνευματικὸν κάλλος καὶ μεγαλεῖον τῆς φυλῆς ἡμῶν.

✣ ✣ ✣

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ὁ τε ἀπὸ Καισαρείας Βασίλειος καὶ ὁ ἀπὸ Ἀριανζοῦ Γρηγόριος περὶ τὰ τέλη τῆς τρίτης δεκαετηρίδος τοῦ τετάρτου αἰῶνος γεννηθέντες ἐγένοντο ὁμήλικοι πρὸς τὸν ἑταῖρον καὶ συσπουδαστὴν αὐτῶν ὕστερον δὲ διώκτην δεινὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ Ἰουλιανὸν τὸν ἐπικληθέντα Παραβάτην.

Ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῶν ἀρίστων τότε διδασκάλων τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας διδαχθέντες καὶ ἀσιάται αὐτοὶ ὄντες τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐμελέτησαν καὶ κατέμαθον τὴν μεγάλην ἀξίαν καὶ δύναμιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἀτόμου καὶ τοῦ πολίτου καὶ τῆς κοινότητος ἀπάσης ἔναντι τῆς ὑπερτάτης ἐξουσίας, ἥτις ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μὲν Πολιτείᾳ ἀνήκει εἰς τὸν δῆμον, ἐν Βυζαντίῳ δὲ ἠσκοῦν αὐτὴν αὐθαιρέτως καὶ ἀπολυταρχικῶς οἱ ἑκάστοτε μονάρχαι Αὐτοκράτορες.

Ἐνῷ τὴν ὑπερτάτην ἀρχὴν ἤσκουν ἀπόλυτοι σχεδὸν Μονάρχαι, τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν κατεδυνάστευεν ἡ αὐθάδης καὶ θρασεῖα αἵρεσις τοῦ Ἀρειανισμοῦ, καὶ εἰς τὰ δεινὰ τοῦτα προσετέθη καὶ ὁ πνευματικὸς κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ διωγμὸς ὑπὸ τοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ κατὰ τῶν δυσμαχήτων τούτων δυνάμεων ἀνέλαβον νὰ ἀγωνισθῶσιν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ οἱ ἐξαίσιοι οὗτοι ἄνδρες, μόνα ὅπλα καὶ μόνας δυνάμεις ἔχοντες τὴν ὑψίστην ἀφωσίωσιν καὶ αὐταπάρνησιν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως καὶ τὴν ὑπέροχον Ἑλληνικὴν καὶ χριστιανικὴν μόρφωσιν αὐτῶν.

Ὁ Βασίλειος γενόμενος Ἐπίσκοπος Καισαρίας πατρικὴν ὅλως ἐπεδείξατο πρὸς τὸ ποίμνιον του στοργήν, σπεύδων εἰς παρηγορίαν εἰς βοήθειαν καὶ εἰς στήριξιν τῶν ἀτυχούντων καὶ χειμαζομένων, ἀνεξάντλητος ὑπάρχων εἰς ἐλεημοσύνην καὶ ἀκλόνητος καὶ ὡς βράχος βαρύτατος ἐμμένων ἐν τῇ πίστει κατεφρόνει πᾶσαν ἀντιτιθεμένην ἐγκόσμιον ἐξουσίαν καὶ δύναμιν εἰς τὸ θεῖον ἔργον αὐτοῦ. Ἱκανὴν κεκτημένος ἀπὸ κληρονομίας περιουσίαν διέθηκεν εἰς βοήθειαν τῶν ἀτυχούντων καὶ αὐτὸς πολλοὺς δυνάμενος νὰ ἔχῃ θησαυροὺς ἀπέμεινεν ἑκουσίως πένης καὶ ἐνδεής. Αἱ ὑψηλαὶ καὶ θεόπνευστοι ὁμιλίαι του ἀνεζωογόνουν τὸν τότε χριστιανικὸν κόσμον καὶ ἀπετέλεσαν δι' ὅλων τῶν αἰώνων ἀστείρευτον πηγὴν χριστιανικῆς καὶ ἑλληνικῆς διδασκαλίας ἐν τῇ Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν.

✣ ✣ ✣

Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Ὁ θεολόγος Γρηγόριος προσκειμένος πως μᾶλλον πρὸς τὰ ἐγκόσμια καὶ τὴν χάριν καὶ τὸ κάλλος τῆς ζωῆς ἀτενίζων μετὰ συμπαθείας, διετέλεσε ταλαντευόμενος μεταξὺ τῆς ὑψηλῆς καὶ αὐστηρᾶς ἠθικῆς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν τέρψεων καὶ χάριτων τοῦ κόσμου. Τὴν ἀμφιταλάντευσιν δὲ ταύτην περιγράφει ὁ ἴδιος λέγων που ἐν τῷ «Περὶ Ἱερωσύνης» λόγῳ του:

«Ἔπειτα μέ τις ὑπεισῄει ἔρως τοῦ καλοῦ τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἀναχωρήσεως, ἧς ἐραστὴς γενόμενος ἐξ ἀρχῆς,... καί τι προσαψάμενος ταύτης, ὅσον ἐν προθύροις γενέσθαι καὶ πλείονά μοι τὸν πόθον ἐξαφθῆναι διὰ τῆς πείρας, οὐκ ἤνεγκα τυραννούμενος καὶ εἰς μέσους θορύβους ὠθούμενος, καὶ οἷον ἀπὸ ἱεροῦ τινος ἀσύλου τοῦ βίου τούτου πρὸς βίον ἀποσπώμενος...» Καὶ περιγράφων τὰς ἀντιθέτους δυνάμεις καὶ τὰ ἀντίθετα συναισθήματα καὶ τὰς συγκρουομένας σκέψεις ἐπιλέγει:

«Διὰ τοῦτο ἔκαμνον ἐγὼ τοὺς λογισμοὺς τι δέον ἀνερευνώμενος καὶ μέσος δύο φόβων ἱστάμενος, τοῦ τε κατασπῶντος καὶ τοῦ ἀνάγοντος. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐναπορήσας, καὶ ἀμφοτέρωθεν ἐμαυτὸν ταλαντεύσας ἢ ὥστερ εὖμα ἀστάτοις πνεύμασι τῇ δὲ κἀκεῖσε μετακλιθεὶς, τέλος ἐγενόμην τοῦ σφοδροτέρου καὶ με νικήσας ἔχει παρασύρας ὁ φόβος τῆς ἀπειθείας.»

Ταῦτα μὲν ἔπασχεν ὁ Γρηγόριος ὡς λαϊκός· πρεσβύτερος δὲ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρός του Ἐπισκόπου Ἀριανζοῦ καὶ μετὰ μικρὸν καὶ αὐτὸς εἰς Ἐπίσκοπον προχειρισθεὶς ἀφιέρωσεν ἑαυτὸν ὁλοψύχως εἰς τὴν ἐποικοδόμησιν τοῦ ποιμνίου καὶ τὴν κρατερὰν καὶ κινδυνώδη ἄμυναν αὐτοῦ κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας καὶ αὐθαδείας, διότι ἐν Ἀθήναις ἔμαθε πόσον μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀγαθὸν τυγχάνει τοῦ δήμου ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀσφάλεια.

Ἡ φήμη τῆς θύραθεν καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς σοφίας καὶ τῆς δεινότητος τοῦ λόγου κατέστησεν αὐτὸν περιφανῆ, καὶ οἱ κατὰ τοῦ ἀρειανισμοῦ σφοδροὶ καὶ νικηφόροι ἀγῶνες του ἀνεβίβασαν αὐτὸν ταχέως εἰς τὸ ὕπατον Ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα τὸ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ κραταιὰ δυναμις καὶ ἐξουσία τοῦ Αὐτοκράτορος Θεοδοσίου, παρίσχυρον ἀναδείξασα τὸν Γρηγόριον κατὰ τῶν ἀρειανῶν, οὐδέποτε ἔστερξεν ἵνα μετέλθῃ κατ' αὐτῶν ἀντίποινα δι' ὅσα οὗτοι ἐπέβαλον δεινὰ κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐμπεφορημένος καὶ ἀπὸ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας καὶ ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καὶ μορφώσεως ἄκρον σεβασμὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ ἀτόμου, ἐπεχείρησε διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ λόγου καὶ τῆς πειθοῦς ἵνα ἐπαναγάγῃ τοὺς ἀρειανοὺς εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν.

Τοσοῦτον ἀφωσιωμένος ἦτο εἰς τὰς ἐλευθερίας καὶ ὑψηλὰς ἀρχάς του, ἀξίας τοῦ αἰῶνος ἡμῶν, ὥστε δὲν ἐδίστασε νὰ ἀπορρίψῃ τὸ ὕψιστον Ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, ὅτε ἐβιάζετο ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἵνα μετέλθῃ σφοδρὸν κατὰ τῶν Ἀρειανῶν διωγμὸν ἐμβάλλων τὴν ταραχὴν καὶ τὴν ἀναστάτωσιν παρὰ τῷ λαῷ σύμπαντος τοῦ Κράτους. Παραιτούμενος τὴν ὑψίστην Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ὁ Γρηγόριος καὶ τὸ ὕστατον προσαγορεύων τὴν Σύνοδον εἶπε τὰ ἀξιομνημόνευτα ταῦτα ἐσαεί:

«Ἄνδρες συμποίμενες τῆς ἱερᾶς ποίμνης Χριστοῦ, αἰσχρὸν μὲν εἴη καὶ παντελῶς οὐχ ὑμῶν, εἰ τοὺς ἄλλους εἰρήνην παιδεύοντες αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους πόλεμον ἤρασθε· πῶς δ' ἂν ὁμονοεῖν ἑτέροις πείσητε, αὐτοὶ ὄντες περὶ τὰ δοκοῦντα ἀσύμφωνοι; Ἀλλ' ἱκετεύω ὑμᾶς πρὸς τῆς Τριάδος αὐτῆς, καλῶς τε καὶ εἰρηνικῶς διαθέσθαι τὰ πρὸς ἀλλήλους. Εἰ δί τι ὑμῖν ἐγώ τῆς διαστάσεως αἴτιος, οὐκ εἰμὶ σεμνότερος Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου· βάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, ἵνα παύσηται ἀφ' ὑμῶν ὁ κλύδων τῶν ταραχῶν· αἱροῦμαι παθεῖν ὅ,τι ἂν βούλεσθε, καίπερ ἀθῶος ὤν, τῆς ὑμῶν ἕνεκεν ὁμονοίας· θρόνου ἐξώσατε, πόλεως ἀπελάσατε· μόνον τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην, ὡς ὁ Ζαχαρίας φησίν, ἀγαπήσατε. Ἔρρωσθε ἱεροὶ ποιμένες καὶ τῶν ἐμῶν πόνων μνημονεύοντες μὴ ἀπολήξητε.»

✣ ✣ ✣

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀντλεῖ ἔτι ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ θείων λόγων τῶν δύο μεγίστων Ἱεραρχῶν αὐτῆς, καὶ τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ ἡ ψυχὴ καὶ ἡ καρδία ἐδονοῦντο ὑπὸ γλυκέων καὶ ἁρμονικωτάτων παλμῶν, ὅτε νέος ἀνέτειλεν ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὁρίζοντος ἥλιος νέον ζωογόνον φῶς διαχύων ἀνὰ τὸν Ἑλληνικὸν χριστιανικὸν κόσμον, καὶ οὗτος τὴν ἐξαίρετον λάμψιν προσέλαβεν οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις πνευματικῆς ἑστίας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀσιατικῆς Ἀντιοχείας, ὅπου τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ σοφία ἐθεραπεύοντο ἐξίσου θερμῶς, ἵνα καταφανεστάτη γένηται ἡ εὐρυτάτη ἐξάπλωσις καὶ ἡ ἰσχυροτάτη ἐπίδρασις τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος ἐπὶ πάντα τὸν ἀρχαῖον κόσμον.

Ἰωάννης, ὁ ἐπικληθεὶς Χρυσόστομος διὰ τὴν μελίρρυτον ρητορείαν του, τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ τῷ ἐθνικῷ Λιβανίῳ παιδευθεὶς διέπρεψεν ἐπὶ μαθήσει εὐρείᾳ καὶ ἐπὶ δεινότητι περὶ τὸν Ἕλληνα λόγον. Καὶ αὐτὸς ἐγεννήθη ἐν οἴκῳ εὐπόρῳ καὶ τὰ πνευματικὰ καὶ σωματικά του χαρίσματα ἤνοιγον πρὸ αὐτοῦ εὐρὺ στάδιον κοσμικῶν ἀπολαύσεων καὶ ἡδονῶν. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς μητρικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς παιδεύσεως καὶ τῆς ἀγαθῆς καὶ εὐγενοῦς φύσεως αὐτοῦ μᾶλλον ὠθούμενος, τἀκοσμικὰ ἀγαθὰ ἀντήλλαξε πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ θεῖα καθήκοντά του πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν χριστιανικὸν λαόν, οὕτινος ἐτάχθη ὑπέροχος μὲν καὶ λαμπρὸς διδάσκαλος, ἀπτόητος δὲ καὶ γενναιότατος φρουρὸς κατὰ πάσης βίας καὶ ἀδικίας τῶν κρατούντων.

Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος διὰ τῆς φλογερᾶς καὶ ὑψηλῆς ρητορείας του τὸν Ἐκκλησιαστικὸν ἄμβωνα ἐν Ἀντιοχείᾳ ὕψωσεν ὑπὲρ τὴν Πύκνα, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ πολὺ ὑπὲρ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Δήμου. Ἡ ὑπερδεκαετὴς ἐν ταῖς ἀσιατικαῖς Ἀθήναις ὑπέροχος δρᾶσίς του πρὸς ἐποικοδόμησιν τοῦ χριστιανικοῦ ποιμνίου καὶ ἔξαρσιν τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας, ἐκεῖ ὅπου ἐπέβαλεν ἡ ἔκμετρος πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ὑπεροχή αὐτῆς, ταχίως ἀνέδειξεν αὐτὸν περιφανῆ ἀνὰ τὸν τότε Ἑλληνοχριστιανικὸν κόσμον, καὶ ἐν μέσῳ νέων κλονισμῶν ἐν Βυζαντίῳ προσεκλήθη καὶ ἀνέλαβε τὸν οἴακα τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἐκεῖ, ἐν Κωνσταντινουπόλει ταχέως εὑρέθη ἀντιμέωπος πρὸς τὴν φανερὰν καὶ ἀσύστολον κακοήθειαν παρά τε τῷ Ἱ κλήρῳ καὶ ὅπερ δεινὸν δι' αὐτόν, ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ αὐλῇ καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς μεγιστάνας. Ὁ λαὸς συννέφρεε ἀθρόος καὶ ἐποτίζετο ἀκόρεστος τὰ θεῖα καὶ ζωογόνα νάματα τῆς ὑψηλῆς καὶ θείας καὶ γοήσης διδασκαλίας του, ἀλλὰ τὴν ἠθικὴν γαλήνην ἐτάραττεν ἐπικινδύνως ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ ἐξαχρείωσις τῆς ψυχῆς τῶν μεγιστάνων καὶ πλείστων ἐκ τῶν τοῦ Ἱ. κλήρου. Τοῦτο θὰ κατέστρεφε τὸ ἐποικοδομηθὲν παρὰ τῷ λαῷ ἔργον του, καὶ διὰ τοῦτο ἀπτόητος ἐστράφη καὶ ἐπετέθη κατὰ ἰσχυρῶν ἀλλὰ διεφθαρμένων ἀρχόντων τῆς ἡμέρας, ἀδιαφορῶν πρὸς τὴν προκαλουμένην ἀρχὴν καὶ τὸν διωγμὸν καθ' ἑαυτόν. Οὐδενὸς ἐφείσθη ἐν τῇ καταφορᾷ καὶ τῇ στηλιτεύσει τῆς κακίας, οὐδ' αὐτῆς τῆς αὐτοκρατείρας Εὐδοξίας, καὶ πρὸς πάσας τὰς ἀπειλὰς καὶ τοὺς διωγμοὺς ἐπεδείξατο τελείαν ἀδιαφορίαν καὶ περιφρόνησιν, ἀποβλέπων μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν χριστιανικὴν ἀνάπλασιν καὶ ἀνόρθωσιν πασῶν τῶν τάξεων ἀπὸ τῶν αὐτοκρατόρων μέχρι τῶν ἐσχάτων πολιτῶν.

Μετὰ σφοδρὰν πάλην λαοῦ καὶ ἀρχόντων περὶ τοῦ Χρυσοστόμου, ἡ αὐτοκρατορικὴ ἐξουσία κατώρθωσε νὰ ἀπομακρύνῃ ἐν τέλει διὰ δόλου μᾶλλον ἢ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὸν δεινὸν ἐλεγκτὴν Ἰωάννην τὸν Χρυσορρήμονα ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ νὰ ἐξωρίσῃ αὐτὸν μακρὰν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Μ. Ἀσίας ὅπου παρέδωκε τὸ ὑπέροχον καὶ ἔνθεον πνεῦμά του καταλιπὼν εἰς τὴν Ἑλληνο-Χριστιανικὴν Ὀρθοδοξίαν περὶ τοὺς τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα λόγους του.

Πρὸς τὴν σεμνὴν ταύτην τριάδα τῶν Φωστήρων τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ μεγάλων ἐθνικῶν διδασκάλων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἃς ἀτενίζωσι μάλιστα πάντων, ὅσοι σήμερον ἀναλαμβάνουσιν εἴτε ἀριστίνδην παρὰ Συνόδου εἴτε διὰ ψηφοφορίας λαϊκῆς τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα, ὅπερ συνεπάγεται τὰς βαρυτάτας εὐθύνας.

Ἂς μὴ λησμονῶσι ποτὲ ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει τὸ μόνον στάδιον τῆς ὑψηλῆς καὶ ἱερᾶς δράσεως καὶ διδασκαλίας αὐτῶν, καὶ ὁ ἄμβων αὐτῆς εἶνε τὸ ἱερότερον καὶ ὑψηλότερον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο κοσμικὸν βῆμα ἢ θεατρικὴν σκηνήν, καὶ ἂν ἐπ' αὐτῆς ἐξελίσσονται καὶ διδάσκονται τὰ ἄριστα ἀνθρώπινα δράματα.

Ἡ χθεσινὴ ἐπέτειος ἔδει νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ὁδηγίαν μᾶλλον τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀρχιερέων ἡμῶν καὶ ἡ μαθητεύουσα νεότης θὰ ἤρκει νὰ περιβάλλῃ τοὺς θείους διδασκάλους διὰ τῆς μεγίστης τιμῆς καὶ τοῦ θαυμασμοῦ, τιμῶσα ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶν, τὴν ὑψίστην ἠθικὴν καὶ τὰς μεγίστας ἀρετάς.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

[Ἐκ τῆς διαλέξεως τοῦ κ. Ν. Καταλάνου κατὰ τὴν φιλανθρωπικὴν ἑσπερίδα].

Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ

Ἡ ἐλεημοσύνη, τῷ ὄντι, εἶνε ὑψίστη ἀρετή, διὰ τοῦτο ὅμως ὁ Κύριος ἡμῶν ὥρισεν ὅπως γίνηται αὕτη καὶ μετὰ μεγίστης εὐλαβείας καὶ προσοχῆς, **ὥστε νὰ ἀγνοῇ ἡ ἀριστερὰ ὅ,τι ποιεῖ ἡ δεξιά.** Ὁ Κύριος ἡμῶν ἠλέησεν ἐν τῷ ἐπιγείῳ βίῳ του τοὺς ἀνικάνους ὅλως ὅπως βοηθήσωσιν ἑαυτούς, τυφλοὺς, κωφοὺς, παραλυτικοὺς, λεπροὺς, μανικοὺς, ἐπιληπτικοὺς· ἀνέστησε νεκροὺς ἵνα παρηγορήσῃ καὶ ἀποδώσῃ τὰ μόνα τῆς πενθούσης οἰκογενείας στηρίγματα· ὥρισε πρὸς τούτοις ἄξιους ἐλεημοσύνης τοὺς ἀσθενεῖς ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ τοὺς πεινῶντας καὶ διψῶντας, οἵτινες εἶνε οἱ σωματικῶς ἀνίκανοι ὅπως ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ πρὸς τὸ ζῆν. **«Πᾶς ὅμως ὁ μὴ ἐργαζόμενος μηδὲ**

ἐσθετέτω, διεκήρυξεν ὁ αἱθεροβάμων Ἀπόστολος, καὶ οἱ μεγάλοι πρόγονοι ἡμῶν ἐκήρυξαν τὴν **«ἀργίαν μητέρα πάσης κακίας.»**

Ἐὰν ἄρα ἡ ἐλεημοσύνη εἰς τοὺς σωματικῶς ἀνικάνους νὰ ζήσωσιν εἶνε ὕψιστον καθῆκον χριστιανικόν, ἡ ἐργασία εἶνε νόμος ὑψηλὸς παρά τε τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ὁ παγορευόμενος, καὶ ὁ κατὰ τῆς ἀργίας πόλεμος εἶνε ἔργον πάσης κοινωνίας πεπολιτισμένης καὶ μάλιστα χριστιανικῆς κοινωνίας.

Η ΑΔΡΑΝΕΙΑ

Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἐπιθυμῶ νὰ προκαλέσω τὴν σύντονον καὶ διηνεκῆ προσοχὴν ἡμῶν, φιλάνθρωπε ὁμήγυρι.

Οἱ ἀπὸ φύσεως ὀκνηροὶ εἶνε ἐλάχιστοι ἐν πάσῃ σωφρονούσῃ κοινωνίᾳ, οὐχ ἧττον οἱ φυγόπονοι εἶνε πολυάριθμοι ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ μάλιστα, ὅπου ἡ μακρὰ δουλεία ἔφθειρε τά τε σώματα καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὡς δοῦλοι ἀπεβάλομεν πᾶσαν ἐπιθυμίαν πρὸς τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐξεμεταλλεύοντο μόνον οἱ τύραννοι, καὶ εἰς τοὺς ἐγκεφάλους ἡμῶν ἐπεβάλαμεν τὴν ἀργίαν, διότι ἡ τυραννία κατέπνιγε πᾶσαν εὐγενῆ ὁρμὴν πρὸς πρόοδον ἐν τῇ φυλῇ μας.

Οἱ ἀπαίσιοι καὶ τρομεροὶ χρόνοι ἐκεῖνοι παρῆλθον, κατέλιπον ὅμως τὰ ἴχνη αὐτῶν, ἅτινα ὀφείλομεν νὰ ἐξαλείψωμεν ἔστω καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ψευδοσυνταγματικῆς ἐλευθερίας, ἣν παρέχει ἡ Ἀγγλικὴ κατοχή.

Ο ΠΑΡΑΣΙΤΙΣΜΟΣ

Μεγάλην κοινωνικὴν λύμην ἀποτελεῖ ὁ παρασιτισμὸς, ὅστις εἶνε ἀπορροια ἐλλείψεως πάσης κοινωνικῆς ὀργανώσεως, ἥτις καθίσταται τὰ μάλιστα ἐπαισθητὴ ὑπὸ ξένην κυβέρνησιν, ἀφαιροῦσαν τὰ διαθέσιμα μέσα καὶ μὴ στέργουσαν νὰ βοηθήσῃ τὰς κοινότητας ἄνευ ὑστεροβουλίας. Περιέλθετε τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς νήσου καὶ θὰ ἴδητε πλῆθος ἀνθρώπων ἀρτιμελῶν, μετερχομένων ἐπαγγέλματα αὐτὸ τοῦτο παρασιτικά.

Ἡ πληθώρα ἐκείνη τῶν ἀνὰ τὰς ἐνορίας μικροπαντοπωλῶν, εἶνε λώβη οἰκονομικὴ πάσης κοινότητος, καὶ ἀποτελεῖ κάκιστον γνώρισμα τῆς καταστάσεως παρ' ἡμῖν. Οἱ μικροπαντοπῶλαι οὗτοι μὲ κεφάλαιον ἀρχικὸν οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 10—15 λιρῶν, καὶ τοῦτο πολλάκις δάγειον ἐπὶ τόκῳ βαρεῖ, ἀξιοῦσι νὰ κερδαίνωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ χωρὶς νὰ ἐκτελῶσιν οἱανδήποτε παραγωγικὴν ἐργασίαν, ἄνδρες οἵτινες οἱονδήποτε ἄλλο παραγωγικὸν ἐπάγγελμα μετερχόμενοι θὰ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ διαθρέψωσιν ὁλόκληρον οἰκογένειαν. Τὸ πλῆθος τῶν μικρεμπόρων ἐν τῇ ἀγορᾷ, διημερευόντων ἐν ἀπραξίᾳ ἀπολύτῳ πολλάκις δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ἢ ἐλάχιστα ἐργαζομένων, καὶ τοῦτο καθ' ἡμέρας ὡρισμένας, ἀποτελεῖ μεγάλην οἰκονομικὴν ἀνωμαλίαν καὶ κοινωνικὴν ἀσθένειαν, καθ' ἧς ἐπιβάλλεται ἡ χρῆσις δραστικῶν φαρμάκων πρὸς ριζικὴν θεραπείαν.

«Γαστέρας ἀργὰς» ἀποκαλεῖ τοὺς ὀκνηροὺς ἄλλοτε Κρῆτας ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀλλ' εἶνε ἀληθὲς ὅτι οὐδέποτε παύεται ἐργαζομένη ἡ γαστήρ. Ἐνῷ καθήμεθα ἡμεῖς ἀπράγμονες, αἱ γαστέρες ἐργάζονται ἀδιαλείπτως καὶ ἀπαιτοῦσιν ἐπιτακτικῶς ὅπως τροφοδοτῶνται, καὶ αἱ τροφαὶ δὲν πίπτουσιν ἐκ τῶν οὐρανῶν ὡς τὸ μάννα πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἑβραίους, ἀλλὰ ἀποκτῶνται διὰ τῆς ἐπιπόνου ἐργασίας, καὶ ἡμεῖς δὲν ἐργαζόμεθα! Ἐντούτοις ἕκαστος ἄνθρωπος ὀφείλει διὰ τῆς ἐργασίας του νὰ παράγῃ ὅ,τι καταναλίσκει, εἴτε νὰ παρέχῃ ὑπηρεσίας πρὸς τὸ κοινὸν ἀξίας ἀνταλλάγματος, ἱκανοῦ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ, ἄλλως ἀποβαίνει παράσιτος, φθεὶρ κοινωνικὴ καὶ λώβη καὶ λύμη ὀλεθρία ἐν τέλει.

ΣΩΖΕΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἀνὰ τὴν ἑσπερίαν Εὐρωπὴν ὁ παρασιτισμὸς οὗτος ἐλλείπει, οὐδὲ δύναταί τις νὰ ζήσῃ ἐκεῖ ἀργὸς, εἰ μὴ κατατρώγων κληρονομίαν τινὰ ἢ ὑποκλέπτων παντοιοτρόπως τὰ πρὸς συντήρησίν του. Ὁ μικρέμπορος δὲν διημερεύει ἀργὸς, ἀλλ' ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του, ὁσακὶς δὲν ὑπηρετεῖ τὴν πελατείαν του, ἐκτελεῖ διάφορα χειροτεχνήματα, λεπτουργεῖ, χαρτουργεῖ, πλέκει καλτία, φλανέλλας, καλάθους, ψιάθας, κατασκευάζει καθίσματα, ἔπιπλα, μικρὰ διακοσμητικὰ καὶ παντοῖα ἄλλα χειροτεχνήματα, ἐξ ὧν πορίζεται μέγα μέρος τῶν πρὸς τὸ ζῆν χρειωδῶν του.

Πρέπει ἄρα καὶ ἡμεῖς νὰ εἰσαγάγωμεν τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν παντοίων χειροτεχνημάτων, καὶ πρὸς θεραπείαν τῆς ἐπιτακτικῆς ταύτης ἀνάγκης καταβάλλονται προσπάθειαι παρὰ τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας ἐν τοῖς ἡμετέροις ἐκπαιδευτηρίοις.

Μᾶλλον κατεπείγουσαν ἐθεωρήσαμεν τὴν ἀνάγκην ταύτην διὰ τὰ κοράσια, καὶ πρὸς τοῦτο ἡ ἀξιότ. διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης ἐπὶ δίμηνον περιῆλθε διαφόρους Εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ ἐπεσκέφατο πολλὰ ἐπαγγελματικὰ τῶν θηλέων σχολεῖα καὶ ἄλλα γυναικεῖα ἐργαστήρια, ἵνα γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ διάφορα γυναικεῖα ἐπαγγέλματα καὶ εἰσαγάγωμεν τὰ πρόσφορα καὶ ἐπιτήδεια τούτων παρ' ἡμῖν.

Κατὰ τὸ προσεχὲς δὲ ἔτος θὰ παρακληθῇ ὁ κ. διευθυντὴς τῶν Ἀστ. Σχολῶν ἵνα ἐπισκεφθῇ τὰς διὰ τὰ ἄρρενα ἐπαγγελματικὰς σχολὰς τῆς Ἑσπερίας ἵνα τὰ ἐπιτηδειότερα καὶ προσφορώτερα ἐπαγγέλματα εἰσαχθῶσι καὶ εἰς τὰ ἡμέτερα σχολεῖα τῶν ἀρρένων.

ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Πρὸς ἀποτελεσματικὴν καταπολέμησιν τοῦ παρασιτισμοῦ, ὅστις ἐπεκτείνεται δυστυχῶς ὁσημέραι καὶ ἀνὰ τὰ χωρία πολὺ ἐπικινδύνως, δὲν ἐπαρκεῖ ἡ πρὸς τοῦτο μεταρρύθμισις εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια τῶν πόλεων. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀνακοπῇ τὸ ρεῦμα τῆς μετοικεσίας παίδων καὶ νέων ἀπὸ τῶν χωρίων εἰς τὰς πόλεις, διότι ἡ μετοικεσία αὕτη ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῆς κατ' ἐξοχὴν παραγωγικῆς ἐργασίας, τῆς καλλιεργίας τῆς γῆς, τοσαύτας χεῖρας καὶ δυνάμεις παραγωγικάς, τροφοδοτεῖ δὲ καὶ ἐπιτείνει τὸν παρασιτισμὸν εἰς τὰς μικρὰς πόλεις ἡμῶν, καὶ εἰς τοῦτο πρωτίστως ὀφείλουσιν οἱ ἁρμόδιοι νὰ ἐπιστήσωσιν ὅλην τὴν προσοχὴν αὐτῶν.

Πρέπει νὰ πεισθῶσιν οἱ ἀγρόται ὅτι δύνανται τὰ τέκνα των νὰ ζήσωσιν ἐν τῷ χωρίῳ εὐτυχοῦντα τὴν κατ' ἄνθρωπον εὐτυχίαν, καὶ πρὸς τοῦτο πρέπει πρῶτον αὐτοὶ νὰ εὐτυχήσωσιν. Ἐφόσον αἱ ἀγροτικαὶ τάξεις ἀφίενται ἐγκαταλελειμμέναι καὶ ἀστήρικτοι καὶ ἀβοήθητοι ὑλικῶς καὶ πνευματικῶς, οἱ ἀγρόται γονεῖς κακοδαιμονοῦντες καὶ δυστυχοῦντες θὰ πέμπωσι τὰ τέκνα των μόλις ἡλικιούμενα εἰς τὰς πόλεις ἢ εἰς τὴν ξένην ἵνα εὕρωσιν, ὡς νομίζουσιν, εὔκολον πόρον ζωῆς μετὰ τῆς ἐλπίδος πλουτισμοῦ. Δὲν ἐπλούτησαν λοιπὸν οἱ δεῖνα καὶ δεῖνα ἐκ τοῦ δεῖνος καὶ δεῖνος χωρίου εἰς τὰς πόλεις ἢ ἐν τῇ ξένῃ; Δὲν ἀναλογίζονται ὅμως ὅτι ἀπὸ μυριάδων μεταναστῶν, ὧν πλεῖστοι ἐδυστύχησαν καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο, ἐπέπλευσαν τοῦ ναυαγίου ἐλάχιστοι καὶ τοὺς ἐλαχίστους τούτους μόνον θεωροῦσι καὶ ζηλεύουσιν.

Οὐ μόνον κοινωνικὴ ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλει ὅπως κρατῶμεν τοὺς ἀγρότας εἰς τὰ χωρία των καὶ εἰς τὰ παραγωγικὰ ἔργα των καθιστάντες τὸν βίον εἰς αὐτοὺς ἀσφαλῆ καὶ εὐχάριστον.

Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ παρέχωνται εἰς αὐτοὺς τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ δάνεια ἐπὶ τόκῳ εὐλόγῳ καὶ ἐνθαρρύνηται ἡ ἀποταμίευσις, ἐνισχύηται τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις νὰ ἐμπνέηται ἔρως πρὸς τὰ ἀγροτικὰ ἔργα.

Αἱ Γεωργ. Συνεργατικαὶ Ἑταιρεῖαι (Τράπεζαι Raiffaïzen) θὰ ἐνισχύσωσι τὰ μέγιστα τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν καὶ ἡ πρακτικὴ διδασκαλία καὶ ἄσκησις ἐν τοῖς σχολείοις τῶν χωρικῶν παίδων περὶ τὰ Γεωργικὰ θὰ ἀνοψώσωσι τὴν Γεωργίαν εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ αἰῶνος ἡμῶν.

Ἡ Κύπρος κέκτηται μεγάλην ἐθνικὴν ἀποστολὴν, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως αὐτῆς, καὶ ταχέως θὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἐθνικοῦ κέντρου ἐντονον καὶ ζωηρὰν, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ὀφείλομεν ἐνῷ θὰ ἔχωμεν ἐστραμμένην τὴν καρδίαν ἡμῶν πρὸς τὰς Ἀθήνας, τὴν διάνοιαν ἡμῶν καὶ τὴν προσοχὴν πρέπει νὰ στρέφωμεν πρὸς Ἀνατολὰς ὅπου, ὡς τὸ πάλαι, καὶ ἐν τῷ προσεχεῖ μέλλοντι εὐρύτατον διανοίγεται στάδιον δράσεως οἰκονομικῆς καὶ ἐπολιτιστικῆς εἰς τὸν Ἑλληνισμόν.

Περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἐν ἄλλῃ εὐκαιρίᾳ ἐλπίζω ὅτι θὰ δυνηθῶ νὰ διαπραγματευθῶ σαφέστερον.

Ο ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΥΠΟ

Μ. ΚΑΜΠΑΝΑΚΗ

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΣΙΜΙΛΤΗ

(12 ΚΑΙ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 1913).

Τὸ στενὸν τῆς Κρέσνας περατοῦται πρὸς βορρᾶν εἰς στενὴν κοιλάδα περικυκλουμένην ὑπὸ ὑψωμάτων ἤττον ὑψηλῶν ἢ τῶν ὑπερκειμένων τοῦ Στρυμόνος ἐν τῷ στενῷ τῆς Κρέσνας. Ἡ κοιλὰς αὕτη φέρει 7 χιλιόμετρα βορειότερον, εἰς τὴν πάροδον Σιμιτλῆ—Ὀρεχόβου, ἥτις δὲν ἔχει τὴν ἀξίαν τοῦ στενοῦ τῆς Κρέσνας, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της ὅμως δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς στήριγμα εἰς στρατὸν σκοποῦντα νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἔξοδον τοῦ στενοῦ τῆς Κρέσνας.

Τὸ στενὸν Σιμιτλῆ—Ὀρεχόβου προστατεύεται φυσικῶς πρὸς δυσμὰς διὰ τῶν ἀποκρήμνων ὑψωμάτων τοῦ ὄρους Βίδρου (1,050 μ.) καὶ πρὸς ἀνατολὰς διὰ τοῦ ὄρους Ἀριθβανίτσα (1378 μ.) ἐνῷ ἡ κορυφὴ Παπᾶς Μπασῆ (1,079 μ.) ὑπερασπίζει τὴν εἴσοδον τοῦ στενοῦ. Πάντα τὰ ὑψώματα ταῦτα ἦσαν ἰσχυρῶς κατειλημμένα ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Τὸ μέτωπον τοῦ στρατοῦ αὐτῶν, ἐνισχυθέντος διὰ σωμάτων ἀποσπασθέντων ἐκ τοῦ μετώπου ἔναντι τῶν Σέρβων, ἐξετείνετο ἐπὶ δεκάδα χιλιομέτρων περίπου, ἀπὸ τοῦ ὄρους Ρουγὲν (1,257) ὅπου ἐστηρίζετο ἡ δεξιά των καὶ ἥτις εἶχεν ἐνισχυθῇ διὰ τεσσάρων σειρῶν χαρακωμάτων, μέχρι τῶν ὑψωμάτων παρὰ τὸ Πορογκὸς—Μαχαλὲ, διερχομένη διὰ Σιμιτλῆ, ὅπου ἦτο ἐγκατεστημένον τὸ κέντρον καὶ ὅπου εἶχον τοποθετήσει τέσσαρα Ὀβιδοβόλα τῶν 0,12 καὶ πολυάριθμον πυροβολικόν.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 11 πρὸς τὴν 12 Ἰουλίου, ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ μεραρχία κατώρθωσε νὰ διέλθῃ τὸ στενὸν τῆς Κρέσνας ἐν ἡμέραν ἡ ἐπίθεσις ἤρξατο, καὶ παρὰ τὸ σφοδρὸν πῦρ τῶν Βουλγάρων, οἵτινες ἐκ τῶν προτέρων εἶχον ἐπισημάνει τὰς ἀποστάσεις καὶ οἵτινες ἐπὶ τέσσαρας ὥρας περίπου κατέσπησαν ἀδύνατον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πυροβολικὸν νὰ λάβῃ θέσιν(1) Τὸ πεζικὸν κατέλαβε διὰ τῆς λόγχης τὰς προκεχωρημένας θέσεις τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ τοῦ κυρίου μετώπου.

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ἡ δεξιὰ πτέρυξ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀνερχομένη τὴν κοιλάδα τοῦ Νέστου ἀπώθει ἐν ἀταξίᾳ τὰ ἀντιμετωπίζοντα αὐτὴν στρατεύματα ἐν Μαχομίᾳ καὶ κατεδίωκεν αὐτὰ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς δειράδος τοῦ Πρεδὲλ, ὅπου ἀν τέταξαν νέαν ἀντίστασιν κατ' αὐτῆς.

Τῇ ἐπαύριον, 13 Ἰουλίου, τὰ Ἑλληνικὰ σώματα, διῆλθον πάντα τὸ στενὸν τῆς Κρέσνας, καὶ διετάχθη γενικὴ ἐπίθεσις.

Εἰς τὴν ἀριστερὰν, τὰ κύρια χαρακώματα τοῦ ὄρους Ρουγὲν, ὅπου οἱ Βούλγαροι εἶχον φέρει πολυπληθεῖς ἐνισχύσεις ἀποσπασθείσας ἀπὸ τῶν στρατευμάτων τῶν ἀντιμετωπιζόντων τὸ τρίτον Σερβικὸν στρατωτικὸν σῶμα, (κατέχον τὸ Τσάρευο-Σέλο) εἶχον προσβληθῆ ὑπὸ τῆς Γ' Μεραρχίας ἐρχομένης ἀπὸ νότου καὶ ὑπὸ τῆς Β' καὶ Δ', ἐπερχομένων ἀπὸ δρεινῆς παρόδου παρὰ τὴν Σούσιτσαν δυτικῶς τοῦ Κροῦπνικ.

Μετὰ λυσσώδη ἄμυναν, ὁ ἐχθρὸς, ριφθεὶς ἐκτὸς τῶν χαρακωμάτων του, ἀπεσύρθη ἐπὶ τοῦ ὄρους Βεδρὲν, ὅπου ἐκρατήθη μέχρι τῆς Ἑσπέρας. Ἡ ὑποχώρησίς του, ἥτις ἀπεκάλυπτε τὴν πλευρὰν τῆς βουλγαρικῆς παρατάξεως, ἔθεσεν ἐν κινδύνῳ τὴν ὑποχώρησιν τῶν βουλγαρικῶν στρατευμάτων τῶν κατεχόντων τὸ Σιμιτλῆ. Ἡ Ἑλληνικὴ δεξιὰ, διαταχθεῖσα νὰ συμπράττῃ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ κέντρου προσβάλλουσα τὴν βουλγαρικὴν ἀριστερὰν πρὸς τὸ Σιμιτλῆ, ἢ βορειότερον, ἐὰν τοῦτο ἦτο ἀναγκαῖον, διέβη τὴν δειράδα τοῦ Πρεδὲλ καὶ βαδίζουσα εἰς δύο φάλαγγας ἀπώθησε τὸν ἐχθρὸν ἀφ' ἑνὸς διὰ τοῦ Μοραύα καὶ τοῦ ποταμίου Καραλῆ μέχρι τοῦ ὑψώματος 1378 τοῦ ὄρους Ἀριθβανίτσα καὶ ἐξ ἄλλου, διὰ τῆς ἀποκρήμνου χώρας Γραδεύο καὶ Ὀνιάρ—Μαχαλὲ μέχρι τοῦ ὑψώματος 1,079 Παπᾶς—Μπασσῆ. Εἰς τὸ κέντρον μετὰ σφοδρὰν καὶ αἱματηρὰν μάχην, τὰ Ἑλληνικὰ σώματα ἀγωνιζόμενα ἐπὶ τῶν δύο ὀχθῶν του Στρυμόνος ἀπώθησαν τὸν ἐχθρὸν πέραν τοῦ Σιμιτλῆ καὶ Γραδεύου ἀφαιρέσαντος αὐτὸν τρία ἐκ τῶν τεσσάρων ὀβιδοβόλων ὡς καὶ μεγάλην ποσότητα πολεμοφοδίων καὶ πολεμικοῦ ὑλικοῦ (2).

Ἡ μάχη Σιμιτλῆ, κατὰ τὴν ὁποίαν τετρακισχίλιοι Ἕλληνες περίπου ἐτέθησαν ἐκτὸς μάχης (3) ἐσημείου διὰ νίκης τὴν συνένωσιν (*jonetion*) τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων βαδιζόντων πρὸς τὴν βουλγαρικὴν μεθόριον διὰ τῆς ἀποκρήμνου δροστοιχίας τοῦ Μαλὲς καὶ διὰ τῶν κοιλάδων τοῦ Στρυμόνος καὶ τοῦ Νέστου. Αἱ φάλαγγες αἱ ἀνοβαίνουσαι τὸν ροῦν τοῦ τελευταίου τούτου ποταμοῦ διεδραμάτισαν τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέρος κατὰ τὰς ἡμέρας 12 καὶ 13 Ἰουλίου διὰ τῆς πορείας κατὰ τοῦ Ὀννὰρ—Μαχαλὰ καὶ Παπᾶς Μπασσῆ ἀποτελέσαι ἀπειλὴν κατὰ τῶν συγκοινωνιῶν τῶν βουλγαρικῶν σωμάτων τῶν ἀγωνιζομένων εἰς Σιμιτλῆ—Ὀρέχοβου κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ κέντρου καὶ συνετέλεσαν οὕτω μεγάλως εἰς τὴν ἄτακτον ὑποχώρησιν τοῦ ἐχθροῦ.

(1) Τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα, συνεπείᾳ τῆς δυσχερείας περὶ τὴν μεταφορὰν ἐντὸς τοῦ στενοῦ τῆς Κρέσνας, δὲν ἠδυνήθη νὰ θέσῃ εἰς τὴν γραμμὴν, εἰς τὴν μάχην Σιμιτλῆ, εἰμὴ δύο συμπλέγματα δύο πεδινῶν πυροβολαρχιῶν, εἴτε 16 τηλεβόλα καὶ ἐπὶ πλέον 14 τηλεβόλα ὀρειβατικά, ἤτοι ἐν ὅλῳ 30 τηλεβόλα. Αἱ βουλγαρικαὶ δυνάμεις αἵτινες συνέκεντο ἐκ 14—16 συνταγμάτων, ἦσαν ἐφωδιασμέναι πλὴν τῶν τεσσάρων ὀβιδοβόλων τῶν 0,12 καὶ μὲ 57 τηλεβόλα.

(2) Ἐξ μεραρχίαι Ἑλληνικαὶ μόνον μετέσχον τῆς μάχης Σιμιτλῆ: ἡ Α' καὶ ΣΤ' αἵτινες διῳθοῦνθησαν κατὰ τοῦ βουλγαρικοῦ κέντρου εἰς Σιμιτλῆ καὶ Ὀρέχοβον αἱ Β', Δ' καὶ Γ, αἵτινες προσέβαλον τὴν βουλγαρ. δεξιὰν διὰ τῆς δειράδος τοῦ Πεδρέλ. Ἡ Ε' χρησιμεύουσα ὡς ἐφεδρεία τοῦ κέντρου δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν δρᾶσιν οὔτε ἡ Γ' ἥτις ἐνήργει δυτικῶς τῆς Γ' πρὸς τὴν σερβικὴν δεξιάν.

(3) Αἱ βουλγαρικαὶ ἀπώλειαι ὑπολογίσθησαν 5-6000 ἀνδρῶν.

Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

(HOME RULE)

ΑΜΟΙΒΑΙΑΙ ΑΝΤΕΓΚΛΗΣΕΙΣ

ΑΔΥΣΩΠΗΤΟΙ ΑΝΤΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

II

ΟΙ ΠΟΥΡΙΤΑΝΟΙ

Οἱ παλαιοὶ Ἰρλανδοὶ εἶχον ἐφεξῆς ἔναντι των νέαν Ἰρλανδίαν, ἐχθρικὴν καὶ ἀπερίστολτον. Προτεστάνται προελθόντες σχεδὸν πανταχόθεν καὶ κυρίως ἐκ Γαλλίας, μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Διατάγματος τῆς Νάντης, εἶχον ἀναμιχθῆ ἀναμφιβόλως μετὰ τῶν Οὐλστερινῶν. Ὁ πυρὴν ὅμως τῆς ἀποικίας συνέκειτο ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν πρεσβυτεριανῶν τῆς Σκωτίας, τῶν Σιδηρῶν Πλευρῶν τοῦ Κρόμβελλ. Ἐὰν ἀνεγνώσατε τοὺς **«Πουριτανοὺς τῆς Σκωτίας»** ἢ τὴν **«Εἰρκτὴν τοῦ Ἐδιμβούργου»** τοῦ Οὐῶλτερ Σκότ ἀναμιμνήσκεσθε ἀναμφιβόλως τῶν φανατικῶν ἐκείνων προσώπων, μυστηριωδῶν ἅμα καὶ ὀοβαρῶν καὶ σκληρῶν, οἵτινες ἐμάχοντο μὲ τὴν Ἁ. Βίβλον ἀνὰ χεῖρας καὶ τινες τούτων **οὐδέποτε ἐγέλων.**

Ἡ Ἰρλανδία παρεῖχε θαυμάσιον πεδίον ἐνεργείας εἰς τὴν εὐσεβῆ ὠμότητα αὐτῶν. Ὁ φόνος παπιστοῦ τοῖς ἐφαίνετο ὡς ἔργον θεήρεστον καὶ ἐπεδόθησαν ὁλοψύχως εἰς τὴν ἐξόντωσιν πάντων ὅσοι **ἐπέμενον νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὴν λειτουργίαν.** Ἓν μόνον ἱστορικὸν γεγονὸς ἀρκεῖ ἵνα παραστήσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ πνεύματος αὐτῶν. Εἶχεν ἀποφασισθῆ ἐπὶ τοῦ Κρόμβελλ ἵνα ἅπαντες οἱ Ἰρλανδοὶ καθολικοὶ ἀποσυρθῶσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κονιώτ. Ὅσοι τούτων ἤθελον ὑπερβῆ τὰ ὅρια τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἔδει νὰ φονεύωνται. Ἐπί τινα χρόνον τὸ διάταγμα τοῦτο ἐφηρμόσθη κατὰ γράμμα. Μεταξὺ τῶν Οὐλστερινῶν καὶ τῆς λοιπῆς Ἰρλανδίας δὲν ὑπῆρξαν ἔκτοτε εἰμὴ δύο κοινὰ συναισθήματα: ἀδυσώπητος ἐκδίκησις καὶ τὸ πάθος τῆς μάχης.

ΟΙ ΟΡΑΓΓΕΙΟΙ

Διὰ τοὺς Ὀραγγείους, ὅπως καὶ διὰ τοὺς Ἰρλανδοὺς, αἱ εὐκαιρίαι δὲν ἔλειψαν κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους αἰῶνας, ἵνα τεκμηριώσωσι τὸ ἀμοιβαῖον μῖσος αὐτῶν. Ἡ περίφημος μάχη τῆς *Boyne* ὅπου συνετρίβη ἡ καθολικὴ Ἰρλανδία, πανηγυρίζεται ἀκόμη κατ' ἔτος ἐν Βέλφαστ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν **«Ἡμέρα τοῦ Οὐλστερ»** (*Ulster Day*). Ἡ Αὐτοδιοίκησις (*Home Rule*) ὡς πρὸς τοῦτο ἀξίζει τὴν δάφνην ἐφεξῆς.

Ο ΓΛΑΔΣΤΩΝ ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Μετὰ ὀκτακοσίων ἢ ἐννεακοσίων ἐτῶν σκληρὰν ἢ ἀδέξιον πολιτικὴν πρὸς τὴν Ἰρλανδίαν, οἱ Ἄγγλοι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ μεγάλου Φιλελευθέρου Γλάδστωνος ἠσθάνθησαν πρὸ τριακονταετίας τύψιν συνειδότος. «Οἱ Ἰρλανδοί, εἶπον οὗτοι, ἔχουσι δίκαιον νὰ μισῶσιν ἡμᾶς. Δὲν ἠρκέσθημεν μόνον εἰς τὸ νὰ ἀφαιρέσωμεν τὰς ἀρίστας τῶν γαιῶν αὐτῶν. Κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα κατεπνίξαμεν συστηματικῶς τὴν μόλις γεννωμένην βιομηχανίαν αὐτῶν ἐκφόβου μὴ ἀνταγωνισθῇ αὕτη πρὸς τὴν ἰδικήν μας. Κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα ἀφοῦ τοὺς προσηρτήσαμεν ἀδιαφόρως, ὡς προσαρτᾷ τις λέμβον εἰς πλοῖον, κατεστρέψαμεν τὴν γεωργίαν, αὐτῶν κατεστήσαμεν τὸν βίον αὐτῶν τόσον δύσκολον, ὥστε ἀπὸ 8 ἑκατομ. ὅσοι ἦσαν τῷ 1841, κατῆλθον εἰς 4 ἑκατομ. καὶ ἐλατοῦνται ἀριθμητικῶς καθ' ἑκάστην προτιμῶντες τὴν ἐξορίαν τῆς κυριαρχίας ἡμῶν. Χώρα εὐγενὴς, ὡς ἡ ἡμετέρα, ὠφείλει νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τοσαῦτα ἀδικήματα. Κατηγήσαμεν τὴν Βουλὴν καὶ τὰς ἐλευθερίας των τῷ 1800. Ἀποκαταστήσωμεν αὐτοὺς, δῶμεν αὐτοῖς μετὰ τῆς Αὐτοδιοικήσεως τὸ δικαίωμα ὅπως διευνωσιν αὐτοὶ τὰς ἰδίας των ὑποθέσεις ὅπερ ἐδώσαμεν εἰς τὰς πέρα τῶν θαλασσῶν ἀποικίας ἡμῶν.

Τὸ σχέδιον τοῦτο ἤρεσε βεβαίως εἰς τοὺς Ἰρλανδούς. Οἱ μέγιστοι πατριῶται αὐτῶν, ὁ Ὀκκόννελλ κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ ὁ Πάρνελλ κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ, δὲν ἔπαυσαν ἀπαιτοῦντες τὴν αὐτοδιοίκησιν ὑπισχνούμενοι ὅτι ὅταν ἡ Ἰρλανδία ἐλευθερωθῇ τοῦ βαρέος ζυγοῦ θὰ παρέμενε μᾶλλον πιστὴ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἡ Αὐτοδιοίκησις τοσοῦτον τοῖς συνέφερεν, ὥστε ὅταν τὸ περὶ ταύτης νομοσχέδιον ἀπερρίφθη τὸ πρῶτον τῷ 1886, ἐν Δουβλίνῳ συνέβη τρομερὰ ἐξέγερσις. Νέαι ἠγέρθησαν ταραχαὶ τῷ 1893, μετὰ τὴν δευτέραν ἀποτυχίαν τοῦ Γλάδστωνος. Σήμερον τρίτον ἤδη σχέδιον περὶ Αὐτοδιοικήσεως, παρουσιασθὲν ὑπὸ τοῦ παρόντος Ἀγγλικοῦ ὑπουργείου, εὑρίσκεται ἐν τῇ παραμονῇ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ εἰς Νόμον.

Ἀγαλλίασις γενικὴ ἐκδηλοῦται ἀνὰ τὴν καθολικὴν Ἰρλανδίαν.

Διὰ τῆς τελευταίας μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ συντάγματος, οἱ Λόρδοι ἀπέβαλον τὴν ἐξουσίαν ὅπως μηδενίσωσι τὸ νομοσχέδιον, τρὶς κατὰ συνέχειαν ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων. Ἀλλ' ἡ τρίτη ἐπιψήφισις θὰ γείνῃ τὸν Μάϊον τοῦ 1914 καὶ διὰ τοὺς συμπατριώτας τοῦ Ὀκονελλ καὶ τοῦ Πάρνελλ ἡ ἡμέρα αὕτη θὰ σημειώσῃ τὴν ἐπάνοδον τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος.

Δυστυχῶς οἱ Ὀράγγειοι φρονοῦσιν ἄλλως. Καθ' ἣν ἐποχὴν ἦσαν οἱ ἰσχυρότεροι, δὲν ἐστενοχωροῦντο νὰ καταπιέζωσι τοὺς καθολικούς. Ἡ Αὐτοδιοίκησις ὅμως θὰ παραδώσῃ τὴν ἐξουσίαν εἰς τοὺς καθολικοὺς Ἰρλανδούς. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι θὰ μετέλθωσιν ἀναμφιβόλως ἀντίποινα, ἅτινα δύνανται νὰ προσλάβωσι διαφόρους μορφάς. Ἐνῷ ἡ καθολικὴ Ἰρλανδία εἶνε ἀποκλειστικῶς σχεδὸν γεωργική, ἡ Οὐλστερ εἶνε ἓν τῶν μᾶλλον εὐ

ἐπαρχίας θὰ διευθύνωνται ὑπὸ ἀριθμοῦ τινος ἰδιαιτέρων ἐπιτροπειῶν (*Commission*), ὑπὸ μιᾶς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς, μιᾶς ἐπιτροπῆς τῆς Δικαιοσύνης, μιᾶς οἰκονομικῆς, μιᾶς τῶν τελωνείων, μιᾶς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων καὶ ἀκόμη μιᾶς ἐπιτροπῆς τῆς φιλολογίας καὶ μιᾶς ἄλλης, ἥτις θὰ ἀσχοληθῇ περὶ τὴν δημοσίαν παιδίαν· οὐδὲν ἐλλείπει.

Ἔτι μᾶλλον περίεργος εἶνε ἡ στρατιωτικὴ ὀργάνωσις. Ὁ Σὶρ Τζωρτζ Ριτσορτσον στρατηγὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ εἶνε ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς καὶ ὁ συνταγματάρχης Χάκκετ-Παίην παριστᾶ πρόσωπον ἐπιτελοῦς, χωρὶς νὰ ἀπολέσωσι στιγμὴν μίαν, προέβησαν εἰς στρατολογίαν ἐθελοντῶν, ὧν ἡ δύναμις ἀνέρχεται ἤδη εἰς 90,000 ἄνδρας καὶ θὰ ἀνέλθῃ, κατὰ τοὺς Ὀραγγείους, εἰς 100,000. Ὁ στρατὸς οὗτος θὰ ἔχῃ τουφέκια καὶ περίστροφα. Δὲν θὰ ἐλλείπουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰμὴ τηλεβόλα. Μία μεγάλη ἐπιθεώρησις 14,000 ἀνδρῶν ἐγένετο περὶ τὸ τέλος Σεπτεμβρίου. Οἱ ἐθελονται ἐφαίνοντο ἄνδρες ἕτοιμοι ἀπὸ τῶν ἐπιδείξεων νὰ ἔλθωσιν ἐπὶ τὰς πράξεις.

Ὁ αὐτοσχέδιος οὗτος στρατὸς ἔχει μεγάλην μεθοδικότητα περὶ τὰς ἀσκήσεις του. Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν οἱ νεοσύλλεκτοι ἀσκοῦνται ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν καὶ ἀλσῶν τεθειμένων εἰς τὴν διάθεσίν των. Καίτοι εἶνε καιρὸς τοῦ ποδοσφαίρου, τὰ στάδια μετετράπησαν εἰς πεδία γυμνασίων· Σημειώδης λεπτομέρεια εἶνε ὅτι ἡ κατανάλωσις τῶν πνευματωδῶν ποτῶν ἠλαττώθη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ· οἱ Ὀράγγειοι ἐγκαταλείπουσι τὰ καπηλεῖα χάριν τῶν στρατοπέδων. Πλούσιοι καὶ πτωχοί, εὐγενεῖς καὶ πληβεῖοι ἐξίσου πορευσιάζονται εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ἐδουάρδου Κάρσων. Κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Σεπτεμβρίου ἔβλεπέ τις ἐργάτας τῶν προκυμαιῶν (*docks*) νὰ βαίνωσιν παρὰ τὸ πλευρὸν πλουσίων βιομηχάνων καὶ γαιοκτημόνων εἰς τῶν ἐθελοντῶν ὅστις κατεῖχε μεγάλην κτημοσύνην εἰς Βέλφαστ ἐβάδιζε μετὰ λόχου διοικουμένου ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ κηπουροῦ.

Ἐν τέλει, ἵνα κάλλιον ἐπιβεβαιώσωσι τὴν ἀπόφασίν των οἱ Ὀράγγειοι, ἔδωσαν ὅρκον εἰς τὰς Ἐκκλησίας κατὰ τὰς διατυπώσεις τῶν παλαιῶν *Covenant* οἵτινες συνεσώρευον τοὺς πατέρας αὐτῶν ὄπισθεν τῆς σημαίας τοῦ Κρόμβελλ. Ὤμοσαν ἐπὶ τῆς Ἁ. Βίβλου ὅπως ἀποθάνωσι μᾶλλον ἢ νὰ δεχθῶσι τὴν Αὐτοδιοίκησιν. Μετὰ τοῦτο ἔψαλαν τοὺς σοβαροὺς ὕμνους, οὓς ἔψαλλον οἱ Σιδηρόπλευροι ὅταν ἔβαινον εἰς μάχην.

Μετοξὺ τῶν δύο Ἰρλανδικῶν μοιρῶν τούτων, ὀρθουμένων τῆς μιᾶς κατὰ τῆς ἑτέρας, ἡ θέσις τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως εἶνε ἀναγκαίως ἀμήχανος. Ἐὰν περιφρονήσῃ τὰς ἀπειλὰς τοῦ Οὔλστερ καὶ ἀποφασίσῃ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν Αὐτοδιοίκησιν εἰς τοὺς ἀνυπότακτους τούτους ὑπηκόους, θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν θλιβερὰν ἀνάγκην νὰ ἀποστείλῃ τὸν ἀγγλικὸν στρατὸν νὰ πολεμήσῃ κατὰ Ἀγγλων εἰς τὴν φρίκην ἐμφυλίου πολέμου θὰ προστεθῇ ὁ κίνδυνος νὰ προκληθῶσι πολλαὶ λιποταξίαι ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ, ὧν πολλοὶ δὲν ἀποκρύπτουσι τὰς συμπαθείας των πρὸς τοὺς στασιώτας. Ἐξ ἄλλου, ὅμως, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐγκαταλίπῃ τὴν Αὐτοδιοίκησιν, ἡ καθολικὴ Ἰρλανδία τότε θὰ ἐξεγερθῇ καὶ θὰ στοιχίσῃ πολὺ ἡ νέα αὕτη ἀπογοήτευσις.

Ἰδοὺ διατί οἱ συνετώτατοι τῆς ὅλας τὰς ἀγγλικὰς μερίδας συμβουλεύουσι τοὺς ἀντιπάλους νὰ διαλλαγῶσι, ἵνα μὴ κατόπιν εἶνε ἀργά. Ἴσως δυνηθῶσι νὰ διοργανώσωσιν αὐτονομίαν Ἰρλανδικὴν, ἀποκλείοντες τῆς αὐτονόμου Ἰρλανδίας τὴν προτεσταντικὴν ἐπαρχίαν τοῦ Οὔλστερ. Ἡ συμβιβαστικὴ αὕτη λύσις προὐτάθη ἐσχάτως παρ' ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ φιλελευθέρου Ὑπουργείου, τοῦ Σὶρ Ἔδουαρ Γκρέϋ. Ἀποδεκτοῦ γενομένου παρ' ὅλων, καὶ πάλιν ἡ ἐφαρμογὴ θὰ εἶνε πολὺ δύσκολος. Μετοξὺ τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας Ἰρλανδίας ἡ συνδιαλλαγὴ δὲν θὰ γένηται εἰς μίαν ἡμέραν.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Νοσοκόμος πεπειραμένη, εἴτε μὲ κλίσιν ὅπως μάθῃ τὴν συνήθη ἐργασίαν εἰς Κλινικήν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰατρῷ κ. Μοῦλλερ ἐν Λευκωσίᾳ.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Τὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς ἡμετέρας Κοινότητος ἐπανηγύρησαν τὴν φωτεινοτάτην ἑορτὴν τῶν Τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν.

* * *

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς παραμονῆς αἱ μαθήτριαι καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν δύο Διδασκαλείων τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ τοῦ Ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου καὶ τῶν δύο Ἀστυκῶν Σχολῶν προσῆλθον μετὰ παντὸς τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου· κατὰ τὸν ἑσπερινὸν ἐχοροστάτησεν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ τὴν ἀκολουθίαν ἔψαλλον οἱ χοροὶ τοῦ Π. Διδασκαλείου.

* * *

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τῇ ἐπιούσῃ ἐν σώματι προσῆλθον εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν ὁ αὐτὸς μαθητικὸς κόσμος καὶ ἄλλο ἀραιὸν Ἐκκλησίασμα κατὰ τὴν ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν, ἱερουργήσαντος τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου. Οἱ χοροὶ τοῦ Π. Διδασκαλείου ἔψαλον κατ' αὐτὴν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ ἐμμελῶς καὶ δεξιῶς ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν.

Τιμητικὴ μνεία.

Μετὰ τὸ Εὐαγγελικὸν ἀνάγνωσμα ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ τῆς ὡραίας Πύλης ἐποιήσατο τιμητικὴν μνείαν τῶν νεωτέρων εὐεργετῶν τῶν Ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν τεθνεώτων καὶ ζώντων, τῶν ἀοιδίμων Γρηγορίου Συναΐτου, Ἱερωνύμου Μυριανθέως Ἀρχιμανδρίτου, Ἑλένης Χρ. Λοΐζίδου καὶ Γιάγκου Γεωργιάδου Μουμτζῆ, καὶ τῶν ἐπιζώντων Φιλοθέου Ἀρχιμανδρίτου, Α. Θεοδότου Ἰατροῦ, Γεωργ. Ἰωαννίδου Μουμτζῆ, Κλ. Χριστοφίδου καὶ Κωνστ. Μίτσιγγα

Ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον.

* * *

ΕΝ ΤΩ Π. ΓΥΜΝΑΣΙΩι

Τῇ 10 π. μ. ἐγένετο ἡ ἑορτὴ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν τῷ Γυμνασιακῷ Καταστήματι ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μετὰ τῆς ἀκολουθίας του, τῶν Πανοσ. Ἡγουμένων Κύκκου καὶ Χρυσορροϊτίσσης καὶ πολλοῦ φιλομούσου ἀκροατηρίου.

Τὸν πανηγυρικὸν κατὰ τὰ προαγγελθέντα ἀπήγγειλεν ὁ ἐλλόγιμος καθηγητὴς κ. **Ἀντ. Ζαχόπουλος** εὐφραδῶς καὶ ἐμβριθῶς ἀναπτύξας τὸ θέμα **«περὶ Ἀθανασίας τῆς ψυχῆς κατὰ Πλάτωνα»** κατέστεψε δὲ ὡραῖα τὸν λόγον δείξας διὰ παραδειγμάτων ὅτι τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν ἀείποτε ἔσωσε καὶ ἀνέδειξε μεγάλην ἡ πνευματικὴ αὐτῆς ἀνάπτυξις ὑπὲρ τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ διὰ τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἠθικῆς ἐπιρρώσεως θὰ δυνηθῇ νὰ ἀνορθώσῃ πλήρες τὸ πάλαι μεγαλεῖον αὐτῆς.

Μετὰ τὸν λόγον ζωηρῶς χειροκροτηθέντα, οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τῶν Διδασκαλείων, τοῦ Π. Γυμνασίου τῶν Παρθεναγωγείων καὶ τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν ἐκ περιτροπῆς ἔψαλον ἄσματα ἐθνικὰ ὧν τινα ἐν συνωδίᾳ τετραχόρδων καὶ ἀπήγγειλαν μονολόγους ἢ ποιήματα ἐνθουσιαστικά, τὴν δὲ σεμνὴν δὲ ἑορτὴν ἐπέστεψεν ὁ ἐθνικὸς ὕμνος ὑπὸ πολυπλήθους χοροῦ.

ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΙ ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ ἡρωϊκὸς βιοπαλαιστὴς κ. Κ. Μίτσιγγας ἐδωρήσατο εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια £50 περιλαμβάνων καὶ ταῦτα ἐν τῷ εὐρεῖ κύκλῳ συγγενῶν του, οὓς πολλλαχῶς καὶ γενναίως εὐεργετεῖ, δὲν θὰ παραλίπῃ δὲ πεποίθαμεν νὰ συνεχίσῃ τὸ εὐγενὲς καὶ φιλόμουσον ἔργον του καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν μεγαλέμπορος κ. Κ. Σ. Λοΐζίδης ἐδωρήσατο εἰς τὸ ἐπαγγελματικὸν Τμῆμα τοῦ Παρθεναγωγείου μίαν Σιδηρωτικὴν Μηχανήν.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΖΑΠΤΙΕ

Τῇ π. Δευτέρᾳ Μωαμεθανὸς Ζαπτιὲς ἔφιππος, μεταβαίνων ἀπὸ Πελλουριωτίσσης εἰς τὴν γειτονικὴν κώμην Καϊμακλῆ κατέπεσεν ἐκ τοῦ ἐξιππασθέντος ἵππου του καὶ πληγεὶς ὑπὸ τοῦ ὑποκοπάνου τοῦ ὅπλου του σφοδρότατα κατὰ τὴν ἰνιακὴν χώραν ἐξέπνευσεν αὐθωρεί.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Τῇ π. Κυριακῇ συνωδὰ τῷ καταστατικῷ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας τῆς Τραπέζης Κύπρου ἐγένετο ἡ πρώτη ἐτησία Συνέλευσις, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐλογοδότησεν ὁ Διευθυντὴς αὐτῆς κ. Ἰ. Οἰκονομίδης, ὅστις ἐν προοιμίῳ εἶπεν ἐν περιλήψει περίπου τὰ ἑξῆς:

Τὸ σύστημα τῆς ἀποταμιεύσεως δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ 1899 εἰσήχθη καὶ ἐξηπλώθη ἀνὰ τὴν Κύπρον διὰ τοῦ ἱδρύματός μας ὡς ταμιευτηρίου ἡ **«Λευκωσία»** κατενοήθη τόσον καλῶς ὑπὸ πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ὥστε αἱ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποταμιεύσεις βαίνουν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος σταθερῶς αὐξανόμεναι ὡς ἀποδεικνύουν οἱ ἀριθμοὶ οὓς θὰ σᾶς ἀναφέρω μετ. ὀλίγον.

Ἡ Ἑταιρεία μας ὀφείλουσα τὴν ἱδρυσίν της εἰς τὸ σύστημα τοῦτο, ὄχι μόνον δὲν τὸ ἐγκατέλειψε μετὰ τὴν μετατροπήν της εἰς Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν, ἀλλά, πρὸς ἔτι μεγαλυτέραν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ, παρέχει εἰς τοὺς καταθέτας τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν τὰ αὐτὰ ὠφελήματα, οἷα καὶ εἰς τοὺς μετόχους της, ἐν ᾧ τοὺς κινδύνους τῆς ἐπιχειρήσεως φέρουν μόνον οἱ μέτοχοι.

Τοῦτο τὸ πράττομεν καὶ διότι, ὡς εἶπον, ἡ Ἑταιρεία μας ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ συστήματος τούτου ἀποταμιεύσεων ἤντλησε τὸ πλεῖστον τῶν κεφαλαίων της, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ παρέξῃ εἰς τοῦτο τὴν προστασίαν τοῦ Νόμου, τὸν ὁποῖον δυστυχῶς δὲν ἔχει ὅταν εἶνε αὐτοτελές.

Ἡ Κυβέρνησίς μας ἐξακολουθεῖ ἀρνουμένη τὴν ὑποστήριξίν της εἰς τὴν ψήφισιν καταλλήλου Νόμου περὶ Συνεργατικῶν Ἑταιρειῶν, ὁποῖαι εἶναι καὶ τὰ τοῦ εἴδους τῶν Ταμιευτηρίων μας ἱδρύματα.

Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ Κυβέρνησις σκοπίμως ἀρνεῖται νὰ παρέξῃ νομιμότητα εἰς τὸν μηχανισμὸν τῶν ἑβδομαδιαίων καταθέσεων καὶ τῶν ἄλλων, Συνεργατικῶν Ἑταιρειῶν, διότι δὲν θέλει νὰ ἴδῃ ἀναπτυσσόμενον παρὰ τῷ λαῷ τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλοβοηθείας, τῆς αὐτοπεποιθήσεως καὶ αὐτοβοηθείας.

Εὑρίσκει, ὡς Τύραννος, ὅτι δὲν συμφέρει οἱ δοῦλοι της νὰ σηκώσουν κεφαλὴν ἀλλὰ λογαριάζει χωρὶς τὸν οἰκοκύρην.

Οἱ ἀκόλουθοι ἀριθμοὶ ἀποδεικνύουν τὴν σταθερὰν πρόοδον τοῦ συστήματος.

Κατὰ τὴν 1ην πενταετῆ περίοδον τοῦ Ταμιευτηρίου ἡ Λευκωσία ἐνεγράφησαν 364 καταθέται διὰ 1000 ἑβδομαδιαίας, καταβολὰς ἐξ 1]-.

Κατὰ τὴν 2αν περίοδον 912, διὰ 2111.

Κατὰ τὴν 3ην περίοδον 2002, διὰ 4340.

Ἡ 3η περίοδος ὡς γνωρίζετε, ἔληγεν ἐφέτος· ἡ Ἑταιρεία μας ὅμως ἀναγωρισθεῖσα ὡς ἀνώνυμος ἔδωκε τὸ δικαίωμα εἰς ὅσους ἤθελον νὰ ἀποσυρθοῦν καὶ ἤνοιξε νέαν σειρὰν ἐγγραφῶν διὰ τριετῆ περίοδον καὶ κατ' ἔτος θὰ ἀνοίγῃ νέαν τοιαύτην.

Ἀπεσύρθησαν λοιπὸν πέρυσι 1167 διὰ 2646 ἑβδομαδιαίας καταβολάς, ἐνεγράφησαν δὲ 2304 διὰ 5464 ἑβδομ. καταβολάς, καὶ ἐφέτος ἐνεγράφησαν μέχρι τοῦδε ἄνω των 1000 καταθετῶν.

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἀποδεικνύουν ἀρκετὰ πειστικῶς ὅτι κατενοήθησαν καλῶς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ ὅτι οἱ πάντες ἐπωφελοῦνται τοῦ καλοῦ τούτου συστήματος.

Τὸ ἕτερον σύστημα ἀποταμιεύσεως τοῦ μικροῦ λεγομένου Ταμιευτηρίου καίνεται ὅτι δὲν κατενοήθη ἀκόμη καλῶς καὶ δι' αὐτὸ ὀλίγοι τὸ χρησιμοποιοῦν, ἐν ᾧ καὶ τοῦτο εἶνε ἄριστον· διότι εἰς αὐτὸ καταθέτει κανεὶς ὁσάκις ἔχει καὶ ἀποσύρει τὰς καταθέσεις ὁποτεδήποτε τὰς χρειασθῇ ἄνευ ζημίας τινός. Φέρει ὅμως μικρότερον τόκον.

ΠΥΡΠΟΛΗΣΙΣ ΝΑΟΥ ΕΝ ΦΑΡΜΑΚΑ

Τὴν νύκτα τῆς π. Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην ἐξερράγη πυρκαϊὰ ἐν τῷ εὐρυχώρῳ καὶ μεγαλοπρεπεῖ ναῷ τοῦ χωρίου Φαρμακᾶ τῆς Ὀρεινῆς ἐπ' ὀνόματι τῆς Μεγαλομ. ἀρτυρος Εἰρήνης ὅπου τελεῖται κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν πολυάνθρωπος πανήγυρις.

Οἱ κάτοικοι ἀργὰ ἀντιληφθέντες τὴν πυρκαϊὰν ἔσπευσαν πρὸς βοήθειαν καὶ μόλις ἠδυνήθησαν νὰ διασώσωσι τὴν Ἱ. Εἰκόνα τῆς Μεγαλομάρτυρος, τὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ Ἐξαπτέρυγα, τὰ δ' ἄλλα πάντα ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧ. ΚΑΙ ΓΕΩΡΓ. ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΕΝ ΚΗΡΥΝΕΙΑι

Σφοδραὶ ἐπεστάλησαν ἡμῖν διαμαρτυρίαι κατὰ τῶν ἀναλήθων ὅλως διὰ βεβαιώσεων Λευκωσιατικῆς ἐφημερίδος περὶ πλήρους δῆθεν ἐπιτυχίας τῆς ἐν Κηρυνείᾳ συγροτηθείσης Ἐκθέσεως, ἐνῷ κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ὁλοσχερὴς ἀποτυχία ἐχαρακτήρισεν αὐτήν.

Ἐλλείψει χώρου καὶ πρὸς ἀποφυγὴν προσωπικῶν ἀντεγκλήσεων παραλείπομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰς ἐπισταλείσας ἡμῖν ἐκτενεῖς καὶ λεπτομερεῖς ἐκθέσεις περὶ τῶν μεγάλων ἐλλείψεων καὶ τῶν ἀδικημάτων τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ἀρκούμεθα δὲ εἰς τινα μόνον χαρακτηριστικὰ γεγονότα.

Ἐκθέτις ἐκ τῆς πόλεως Κηρυνείας ἐξέθηκεν ὕφασμα μεταξωτὸν ἀγορασθὲν ἐν Καραβᾷ παρὰ γνωστῶν ἐκεῖ ἀδελφῶν καὶ φημιζομένων διὰ τὴν ἔξοχον ὑφαντικὴν ἐπιτηδειότητά των· Αἱ αὐταὶ ἀδελφαὶ ἐξέθηκαν μεταξωτὰ ὑφάσματα ἀνώτερα περὶ πάντα ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἐπώλησαν ἐντούτοις τὰ ἰδικά των ἔτυχον δευτέρου βραβείου, καὶ τὸ κατωτέρας ποιότητος ἔτυχε πρώτου τοιούτου. Κατάφορος διάκρισις οὐχὶ μεταξὺ τῶν ἐκθεμάτων ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἐκθετῶν. Γράφουσιν ἡμῖν καὶ τοὺς πειστικοὺς λόγους τοῦ ἀδικήματος τούτου.

Αἱ αὐταὶ ἀδελφαὶ ἐντούτοις ἐξέθηκαν μεταξωτὰ ὑφάσματά των εἰς πλείστας ἐκθέσεις ἐν Κύπρῳ καὶ κατέχουσι δεκάδα βραβείων. Εἰς τὴν πρὸ διετίας δὲγενομένην ἐν Ἀθήναις Σηροτροφικὴν καὶ Μεταλλουργικὴν Ἔκθεσιν αἱ αὐταὶ ἔτυχον ὡσαύτως βραβείου διακεκριμένου, καὶ μόνον ἐν τῇ περιφήμῳ Ἐκθέσει τῆς Κηρυνείας ἀπέτυχον.

Ἐξετέθησαν πολλὰ καὶ ποικίλα κεντήματα, πιπίλες, Λευκαρίτικα μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ κομψότητος κατεσκευασμένα καὶ ἡ ἀγωνόδικος ἐπιτροπὴ ἠρνήθη νὰ κρίνῃ περὶ τούτων παραδόξως ἰσχυρισθεῖσα ὅτι περὶ τοιούτων δὲν προὐνόει ἡ προκήρυξις τῆς ἐκθέσεως (!)

Ἐξετέθησαν ἀρίστης ποιότητος καὶ ἐξαιρετικοῦ μεγέθους ἀράχεις (φιστούκια) καὶ ἀνθοκράμβαι (κουνουππίδια) μοναδικαί, καὶ ταῦτα ἀπεκλείθησαν ὡς μὴ περιλαμβανόμενα ἐν τῇ προκηρύξει Γεωργικῆς ἐκθέσεως(!!!) Μία ἱματιοθήκη ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἀπεκρούσθησαν καθέκλαι· διατί ἡ διάκρισις αὕτη μεταξὺ ἐπίπλων;

Πλεῖσται ἄλλαι ἐκτίθενται δεδικαιολογημέναι αἰτιάσεις καταδεικνύουσαι ὅτι ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν ἡ ἔκθεσις ὑπῆρξεν ἀνεπιτυχὴς καὶ ἐλαττωματική, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐξετέθησαν τὰ ἐκθέματα ἐν ὑπαίθρῳ καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐν μέσῳ χειμῶνι.

Αἱ αἰτιάσεις καὶ μομφαὶ—δεδικαιολογημέναι παντελῶς οὖσαι μάλιστα—ἐμφαίνουσι τὴν νηφαλιότητα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κοινοῦ, ὅπερ δικαιοῦται καὶ ὀφείλει νὰ κρίνῃ πᾶσαν δημοσίαν ἐνέργειαν καὶ ὑπόθεσιν, καὶ ἂν σωφρονοῦσιν οἱ ξενοκράται, ὀφείλουσι νὰ λάβωσι ταύτας ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν, καὶ καταβάλλωσιν ἐφεξῆς πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς εὐόδωσιν τοῦ κοινωφελοῦς σκοποῦ τῶν Ἐκθέσεων.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Τῇ π. Δευτέρᾳ τῇ εὐγενεῖ συνδρομῇ φιλανθρώπων Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων ἐγένετο Φιλανθρωπικὴ Ἑσπερὶς ὑπὲρ τῆς Σχολῆς Κωφαλάλων τοῦ Φουάτ Βέη Τὸ καλλιτεχνικὸν μέρος τῆς Ἑσπερίδος ἐξετέλεσαν αἱ δύο μανδολινάται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἰ. Θ. Διανέλλου, καὶ οἱ ἐκ τοῦ θιάσου κ. κ. Γαβριηλίδης καὶ Βενίρης ἀπήγγειλαν ἐπιτυχῶς ἐπίκαιρα ποιήματα.

ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἐπειδὴ χθὲς Κυριακὴν δὲν προσῆλθον πάντες οἱ προσκεκλημένοι εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν πρὸς σύσκεψιν δι' ἐράνους ὑπὲρ τῆς «Ναυαρχίδος» καὶ ἐπειδὴ ἐλέχθη ὑπό τινων, ὅτι ἡ πρόσκλησις ἦν περιωρισμένη, διὰ τοῦτο πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν προσκαλοῦμεν ἤδη πάντας τοὺς ἀξιοτίμους πολίτας καὶ παρακαλοῦμεν αὐτοὺς ὅπως εὐαρεστηθέντες ἔλθωσιν εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν τὴν μεταπρωΐαν Κυριακὴν ἤτοι τὴν 2 Φεβρουαρίου ὥραν 2 μ. μ.

Τῇ 20 Ἰανουαρίου 1914.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΡΜΟΣΤΟΥ

Ἐπειδὴ ἡ Α. Ε. ὁ Ἁρμοστὴς καὶ ἡ Λαίδη Γκοὺλδ Ἀδαμς θὰ εὑρίσκωνται ἐν Λάρνακι καὶ θὰ δεχθῶσιν ἐκεῖ ἐν τῇ Λέσχῃ Λάρνακος τὴν Τετάρτην 5)18 προσεχοῦς Φεβρουαρίου ἀπὸ τῆς 4—6 μ. μ., θὰ εἶνε ἀδύνατος ἡ ὡρισμένη ἐν τῷ Ἁρμοστείῳ ὑποδοχὴ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.

Ρ. Μ. Κάνεγκαμ.
Ἰδιαίτερος Γραμματεύς.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

ΑΞΙΟΤΙΜΕ ΚΥΡΙΕ,

Μεθαύριον Κυριακὴν (2 Φεβρουαρ.) καὶ ὥραν 2 ½ μ. μ. εὐλογηθήσονται ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Κασσιανοῦ οἱ γάμοι τῶν τέκνων ἡμῶν

ΚΥΡΟΥ Χ'' ΚΩΝΣΤΑΝΤΑ
καὶ
ΜΑΡΙΑΣ Σ. ΧΑΛΙΟΥ

οὓς παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 31 Ἰανουαρ. 1914.

Οἱ γονεῖς τῶν μελλονύμφων
Ἀννικοῦ χ'' Κωνσταντᾶ
Κατένα Σ. Χαλιοῦ
Σταῦρος Χαλιός.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Μ. ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Κενένη τοῦ Κράτους ἤτοι **Κενένη χημικῶς καθαρὰ** (*chimiquement pure*).

Δεθειτική, Ὑδροχλωρική καὶ **Θειοῦδροχλωρική** κινίνη εἰς σακχαρόπηκτα (*tablettes*).

Ὑδροχλωρική κενένη μετ' Οὐρεθάνης. σώματος εὐσταθοῦς καὶ ἀρίστου διαλυτικοῦ ταύτης μέσου, εἰς φύσιγγας (*ampoules*) τοῦ 1 κυβ. ἑκ. (0,40+0,20) καὶ τῶν 2 κυβ. ἑκ. (0,80+0,40) κατὰ τὴν συνταγὴν τοῦ καθηγητοῦ *Gagho*.

Καὶ **Δεψικὴ κενένη** εἰς σοκολατίδια κατὰ τὴν συνταγὴν τοῦ Δρος *Martinotti*.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ ΚΑΙ Σ^ΙΑΣ ΕΝ ΛΑΠΗΘΩι

Ἐγχωρίων βαμβακερῶν, μεταξωτῶν καὶ λινῶν ὑφασμάτων.

Βαμβακερὰ χονδροῦφαντα καὶ Καραβόπανα διαφόρων Νων.

Ποιότης, στερεότης, καλλιτεχνία ἀρίστη, ποικιλία ἐξαισία.

Μεταξωτὰ ὑφάσματα δι' ἀνδρικὰς ἐνδυμασίας· ἐφάμιλλα πρὸς τὰ Εὐρωπαϊκά, βραβευθέντα διὰ τοῦ πρώτου βραβείου ἐν τῇ τελευταίᾳ Ἐπαρχιακῇ Ἐκθέσει Κηρυνείας.

Ἡ ἀξία τῶν ὑφασμάτων τούτων διαπιστοῦται ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῶν ζητήσεως ἐξ-ἁπάσης τῆς Κύπρου ὡς καὶ ἐκ τῶν διαφόρων μεγάλων Κέντρων τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἰδιαίτερον παράρτημα ἐξαγωγῆς ἐσπεριδοειδῶν κ.λ.π.

Ἀντιπροσωπεῖαι, προμήθειαι κ.λ.π.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΛΕΥΘ. Χ: ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΑΙ Σ^ΙΑ ΕΝ ΚΑΡΑΒΑ

Τὸ γνωστὸν καὶ προσδευτικὸν τοῦτο Κατάστημα ἐγχωρίων ὑφασμάτων ἔτυχε τοῦ Α' Βραβείου διὰ τὰ βαμβακερὰ καὶ τοῦ Β' Βραβείου διὰ τὰ μεταξωτά του ὑφάσματα.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΤΑΥΡΟΥ ΛΟΥΚΑΪΔΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Ποιῶ γνωστὸν ὅτι τὸ Κατάστημά μου μετεκομίσθη εἰς τὰ νέα καταστήματα Φανερωμένης ἀριζῶς ἐναντι τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Στ. Νικολαΐδου.

Νέα Ἀέρματα ἔφθασαν καὶ **Βούτυρός Χαλαπέου** ἀρίστης ποιότητος.

Παρέχονται εὐκολίαι περὶ τὴν πληρωμήν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 30)12 Φεβρουαρ. 1914.

Σταῦρος Σ. Λουκαΐδης.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ "Ο ΣΤΑΧΥΣ" ΣΤΑΥΡΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Κατὰ τὴν Πύλην Πάφου).

Ποιῶ γνωστὸν ὅτι τὸ ἀρτοποιεῖόν μου μετεκόμισα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Πύλης Πάφου παρὰ τὸ Γραφεῖον τοῦ Καταστήματος **Ἰ. Εὐαγγελίδου.**

Ἐναντι τοῦ κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ὁδὸν μέχρι τοῦδε Καταστήματός μου παρὰ τῷ κ. **Γιαννακῷ Κοσμᾶ** θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε παρακαταθήκη πάντων τῶν προϊόντων τοῦ ἀρτοποιείου μου.

Ἀναλαμβάνω τὴν ὀπτησιν διαφόρων γ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΛΕΙΑ ΤΩΝ ΙΣΧΥΡΩΝ

ΑΠΟ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ

Ὁ πολὺς βρεττανὸς δημοσιολόγος Δρ. Ε. Ι. Δίλλων ἐν τῷ «Ἡμερ. Τηλεγράφῳ» γράφει ὅτι «ἡ κυρία πηγὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀνησυχίας ἐν τῷ παρόντι κεῖται ἐν τῇ ἀβεβαίῳ ἰσχύϊ τῶν πρὸς διατήρησιν δυνάμεων τῆς Τουρκίας.»

Ὅτι τὸ ὑπολειπόμενον μέρος τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ εἶνε γενικῶς παραδεδεγμένον. Περικυκλοῦται αὕτη πάντοθεν ὑπὸ ἐχθρῶν. Ὡς ἡ Ἀλβανία, ὑπάρχει καὶ ἡ Τουρκία χάρις εἰς τὴν αὐτοπαρνητικὴν ἀπόφασιν τῶν Μ. Δυνάμεων, ἥτις ἐνεπνεύσθη ὑπὸ συμφέροντος καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ ὑπάρχουσα ἐφόσον τὰ μεταβαλλόμενα συμφέροντα δὲν ὑπαγορεύουσι διάφορον πορείαν.

Διαμελισμὸς τῆς Τουρκίας.

«Ἡ Γερμανία θεωρεῖται ὡς πρωτοστατοῦσα εἰς τὸν μελετώμενον διαμελισμὸν τῆς Τουρκίας, καὶ ὁ Στρατηγὸς Λίμαν Φὸν Σάνδερς, ὁμοῦ μετὰ τῶν συνεργατῶν του συναδέλφων, θεωροῦνται ὡς ὄργανα δι' ὧν θὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐγχείρισις. Διότι ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Πετρουπόλει ἡ στρατιωτικὴ ἀποστολὴ εἰς Τουρκίαν ὑπολαμβάνεται ὡς ἰσοδύναμος πρὸς πραγματικὴν κατάληψιν σημαντικῆς μοίρας ἐξ ὅσων ἀπομένουσι εἰς τὸ Ὀθωμ. Κράτος, τὸ ὁποῖον, ἂν ἐμμένῃ θὰ ὑποστῇ παρομοίαν διαμελιστικὴν ἐνέργειαν παρὰ τῶν ἄλλων ἀντιζήλων Κρατῶν μετὰ συνεπειῶν αἵτινες δύνανται, ἢ ἵνα εἴπω ὀρθότερον, δὲν δύνανται νὰ ὑπολογισθῶσιν.

«Εἰς ἀμφοτέρας τὰς πρωτευούσας οἱ πολιτικοὶ συμφωνοῦν ὅτι ἡ ἀποστολὴ δὲν εἶνε ἁπλοῦν ἐπεισόδιον, ἀλλὰ συμβεβηκὸς ἱστορικὸν, πλῆρες συνεπειῶν μακρὰν ἐξικνουμένων, καὶ λυποῦνται ὅτι δὲν ἐπεφάνη ἐν τούτῳ φῶς εἰς τὴν ἰθύνουσαν τάξιν τῆς Μ. Βρεττανίας.

«Ὁ Στρατηγὸς φὸν Σάνδερς θὰ ἀναλάβῃ ἐνεργὸν διοίκησιν τοῦ πρώτου Στρατιωτικοῦ Σώματος, ἐν Κωνσταντινουπόλει. Θὰ περιβληθῇ δὲ ὅλας τὰς Ἐξουσίας διοικητοῦ Στρατιωτικοῦ Σώματος καὶ θὰ εἶνε μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τοῦ πολέμου. Θὰ ἐκτελέσῃ ὡσαύτως τὴν μεταρρύθμισιν τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν. Πρὸς τούτοις αὐτὸς θὰ ἔχῃ τὴν διοίκησιν πασῶν τῶν ὀχυρωμένων θέσεων ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου καὶ Δαρδανελλίων, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν θαλασσίαν ὁδὸν πρὸς τὴν Μεσόγειον. Ὑπὲρ τὰ τρία τέταρτα τῆς ἐξαγωγῆς ὑπολογίζεται ὅτι μεταφέρονται εἰς τὰς παγκοσμίου ἀγορὰς διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης. Τόρα ὁ νεωτερισμὸς οὗτος χωρεῖ πέρα τῆς σφαίρας ἁπλῆς μεταρρυθμίσεως. Εἶνε ἰκανοποίησις τῆς δικαιοδοσίας τῆς πολιτικῆς»

«Δὲν ὑπάρχει σταθερὰ Κυβέρνησις ἐν Τουρκίᾳ σήμερον, ἰσχυρίζονται προσέτι. Ἡ μόνη πηγὴ πάσης πολιτικῆς δυνάμεως εἶνε ὁ στρατὸς, καὶ ἰδιαιτέρως τὸ σῶμα ἐκεῖνο τοῦ στρατοῦ, ὅπερ ἀποτελεῖ τὰς φρουρὰς ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ περὶ αὐτήν.

Τῶν σωμάτων τούτων τὴν βλὴν διοίκησιν θὰ ἔχωσιν οἱ Γερμανοί. Τοῦτο ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν παράδοσιν ἀπεριορίστου ἐξουσίας ἐπὶ τῶν τυχῶν τοῦ Ὀθωμ. Κράτους.

Ναί, εἶνε τι πλεῖον, πολὺ περισσότερον τούτου· συνεπάγεται τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς θαλασσίας ὁδοῦ τῆς Ρωσσίας πρὸς τὴν Μεσόγειον, καὶ οὕτω μέχρι τινὸς πολεμεῖ τὴν ἀξίωσιν αὐτῆς περὶ μονομεροῦς ἐλευθερίας τῶν στενῶν, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον πρέπει νὰ ἐμποδισθῇ διὰ πάσης θυσίας.

Ἂν μὴ ἀνακληθῇ ἡ ἀποστολὴ ἢ μὴ περιορισθῇ ὁ σκοπὸς αὐτῆς, οἱ Παρίσιοι καὶ ἡ Πετρούπολις θὰ προτιμήσωσι τὴν αὐταπαρνητικὴν συνεννόησιν μεταξὺ τῶν Δυνάμεων νὰ διαρρήξωσι, καὶ θὰ θεωρήσωσιν ἑαυτὰς ἐλευθέρας ὅπως προστατεύσωσι τὰ συμφέροντά των ὅταν καὶ ὅπως δύνανται.

«Ἡ Ρωσσία ἐτήρησε τὴν ἀρχὴν τῆς «ἀποχῆς» (*Hands off*) μόνον ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι καὶ αἱ ἀντίζηλοι θὰ ἔπραττον ὁμοίως. Αἱ ἐν ἐνεργείᾳ πολιτικαὶ ἐπίρροαι ἐν Κωνσταντινουπόλει θὰ παρέμενον ἀμετάβλητοι. Ἀλλ' ἐπειδὴ τώρα μεταβάλλονται αὗται, τὸ μόνον ἐλατήριον τῆς ἀνοχῆς τῆ Ρωσσίας ἐξέλιπε. Καὶ ἡ θέσις της Γαλλίας θὰ τροποποιηθῇ ἀντιστοίχως.

Ἐὰν ἐξαφανισθῇ ἡ Τουρκία.

Εἰς τὸν μετριοπαθῆ παρατηρητὴν ἐν εἶνε προφανές: Ἡ Ρωσσία πραγματι θεωρεῖ τὴν Γερμανικὴν στρατιωτικὴν ἀποστολὴν ὡς ἀρχὴν τῆς διαλύσεως τῆς Τουρκίας, καὶ μόνη ἡ ἀποψις αὕτη καθ' ἑαυτὴν ἀποτελεῖ νέον καὶ ἰσχυρὸν στοιχεῖον τῆς κατασάσεως. Διότι ἡ ἐπιφυλακτικὴ πολιτικὴ τῆς Ρωσσίας προϋπέθετε παρομοίαν στάσιν καὶ παρὰ τῶν ἀντιζήλων αὐτῆς. Καὶ ἤδη εἰς τούτων, ἰσχυρίζεται αὕτη, παρέβη τὸν ὅρον καὶ παραβιάζει τὸ πεδίον τῆς πολιτικῆς. Αἰσθάνεται ἐθεν ἑαυτὴν δικαιουμένην νὰ πράξῃ ὁμοίως ἅμ' ὡς εὔνους παραστῇ εὐκαιρίᾳ. Καὶ ἡ ἀπόφασις αὕτη προμηνύει τὴν ταχεῖαν ἀποσύνθεσιν τῆς μηχανῆς τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

«Ἡ Τουρκία ἐξαφανίζεται ἀπὸ τῆς ἱεραρχίας τῶν ἐθνῶν, καὶ τινες τῶν ὀξυδερκεστάτων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Εὐρώπης βεβαιοῦσί με ὅτι ἡ ἀποσύνθεσις αὕτη εἶνε ὑπόθεσις πέντε ἢ ἓξ ἐτῶν—ἡ πολιτικὴ δὲν θὰ παραλίπῃ νὰ πρωταγωνιστήσῃ.

ΑΠΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ

Διατί ἡ Γερμανία χωρεῖ ΝΑ.

Ἡ Γερμανικὴ «Ἐφημ. τοῦ Φραγκφορτίου» (*Frankfurter Zeitnug*) συμπληροῖ τὰς σκέψεις καὶ κρίσεις ἀνωτέρω τοῦ Δρ Δίλλων ἐν ἄρθρῳ αὐτῆς, ὅπερ ἀπεριφράστως λέγει ἡμῖν διατὶ ἡ Γερμανία πρέπει νὰ χωρήσῃ ΝΑ. καὶ διατὶ ρίπτει αὕτη φθονερὸν βλέμμα ἐπὶ τῶν ἀσιατικῶν κτήσεων τῆς Τουρκίας. Ἡ Γερμανία πρέπει νὰ ἔχῃ **«ἄνθρακας καὶ σίδηρον καὶ ὁ οὐρανὸς γνωρίζει τί»**, λέγει ἢ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς μεθ' ὃ ἐξακολουθεῖ.

«Αἱ περιλαμβάνουσαι τὴν Τριπλῆν Συμμαχίαν χῶραι μεταβάλλονται καθ' ἑκάστην ἀπὸ Γεωργικῶν εἰς Βιομηχανικὰ Κράτη, καὶ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἶνε ἠναγκασμέναι νὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆς ἀδιακόπου εἰσαγωγῆς τῶν πρώτων αὐτῶν ὕλων. Πόλεμος πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ Ρωσσίαν ταὐτοχρόνως φαίνεται μᾶλλον ἀπίθανος εὐτυχῶς· ἡ πιθανότης ὅμως τοιαύτης συγκρούσεως δὲν ἀποκλείεται, καὶ προβλεπτικοὶ πολιτικοὶ πρέπει νὰ ὑπολογίζωσιν αὐτήν. Αἱ χῶραι τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, αἵτινες εἶνε ἠναγκασμέναι νὰ προστρέχωσιν εἰς μεγάλας στρατιάς, δὲν δύνανται νὰ ἐλπίζωσιν ὅτι θὰ συναγωνισθῶσιν ἐπιτυχῶς πρὸς τοὺς στόλους τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εἰς ἀναπεπταμένας θάλασσας. Ἐν περιπτώσει ἀγῶνος, λοιπὸν, ἡ ὑπερθαλάσσιος εἰσαγωγή μας τελεῖως θὰ διακοπῇ καὶ αἱ βομηχανίαι μας θὰ μαρανθῶσι δι' ἔλλειψιν πρώτης ὕλης.

«Ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα σήμερον, δὲν εἶνε μόνον ἡ ἔλλειψις σίτου καὶ κρέατος, ἥτις θὰ ἤγε τὴν χώραν εἰς καταστροφήν. Ἄνθρακες καὶ σίδηρος καὶ Κύριος οἶδε τί ἄλλο ἀπέβησαν ὡσαύτως οὐσιώδη δι' ἡμᾶς. Ποῦ λοιπὸν αἱ χῶραι τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας θὰ ζητήσωσι τὰς πρώτας ὕλας αὐτῶν, ἐὰν αἱ θαλάσσιαι ὁδοὶ ἀποκοπῶσι δι' αὐτάς; Ἐν μόνον μέσον χερσαίας συγκοινωνίας ὑπάρχει καὶ ἄγει αὕτη διὰ Ρουμανίας, Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας εἰς Μ. Ἀσίαν. Κατὰ συνέπειαν ἡ Τριπλῆ Συμμαχία οὐδέποτε θὰ ἀνεχθῇ νὰ φραχθῇ ἡ ὁδὸς αὕτη ὑπὸ κρατῶν ἐχθρικῶν. Ἡ Τριπλῆ ἀντὶ πάσης θυσίας ὀφείλει νὰ τηρῇ τὴν ὁδὸν ταύτην ἀνεικτήν.....

Δὲν εἶνε ἁπλῶς πρὸς εὐχαρίστησιν.

«Ἡ Γερμανικὴ στρατιωτικὴ ἀποστολὴ δὲν σκοπεῖ ἁπλῶς νὰ **ἀναδιοργανώσῃ τὸν Τουρκικὸν στρατὸν διὰ καθαρὰν εὐχαρίστησιν**· πρέπει συνάμα νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Γερμανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Πρέπει ὡσαύτως νὰ λάβῃ τις σημείωσιν τῆς ἀποφάσεως Γερμανίας καὶ Αὐστρίας, ὅπως μὴ συναινέσωσιν εἰς τὴν πρότασιν περὶ διεθνοποιήσεως τῆς γραμμῆς τῶν Ἀνατολικῶν Σιδηροδρόμων μεταξὺ Ἀδριανουπόλεως καὶ Κωνσταντινουπόλεως. Τὰ Κράτη μεταξὺ τῶν ἀνατολικῶν συνόρων τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Μ. Ἀσίας δὲν ἔχουσι, τρόντι, νὰ ἐκλέξωσιν· ὀφείλουσι νὰ εἶνε φίλοι καὶ σύμμαχοι τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας ἢ πρέπει νὰ ὑπολογίζωσι τὴν ἀδιάλλακτον ἐχθρότητα τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας εἰς πᾶσαν σύγκρουσιν, ἥτις ἀπειλεῖ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν.

«Ἡ Αὐστρία, ἐπὶ πλέον, δὲν ἔχει νὰ ἐκλέξῃ, εἴτε αἱ χῶραι τοῦ Κάτω Δουνάβεως πρέπει νὰ εἶνε φίλαι της εἴτε πρέπει νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐκμηδένισιν αὐτῶν. Εἶνε ὅ,τι εἶπεν ὁ Ναπολέων: «Ἡ Δύναμις ἡ ἄρχουσα τῆς Κωνσταντινουπόλως δεσπόζει τοῦ κόσμου ὅλου, νοουμένου ὅτι δύναται αὕτη νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ ὡς ἐκεῖνος».» Καὶ ὅτε ὁ Βίσμαρκ εἶπεν ὅτι ἡ βλὴ ἡ Βαλκανικὴ Χερσόνησος δὲν ἀξίζει τὰ ὀστᾶ ἑνὸς Παμπρανοῦ γρεναδιέρου, δὲν ἠδυνήθη νὰ πρόΐδῃ ὅτι ἡ χώρα αὕτη θὰ ἀπέβαινέ ποτε τόσον οὐσιώδης ὁδὸς διὰ τὴν Γερμανικὴν εἰσαγωγὴν, ὥστε, ἐν ἀνάγκῃ, δὲν θὰ ἀπεφεύγομεν σύγκρουσιν πρὸς τὴν Ρωσσίαν ὅπως διατηρήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐμπορίας ἐκεῖ».

Οἱ Ἀσιατικοὶ Σιδηρόδρομοι τῆς Γερμανέας.

«Ἡ Γερμανία ἔχει ἤδη τὰς ἐκχωρήσεις διὰ δίκτυου σιδηροδρομικῶν γραμμῶν δι' ὅλης τῆς Μ. Ἀσίας, οὗ τινος ὁ Σιδηρόδρομος Βαγδάτης εἶνε ἡ κυρία γραμμὴ, προσθέτει ἡ Λονδίνειος Ἐφημερὶς **«Νέος Αἰών»**: Ὅλον τὸ Μικρασιατικὸν Ἐμπόριον παρὰ τὸν σιδηρόδρομον, καθόσον κατασκευάζεται οὗτος, ἀναπτύσσεται ταχέως· τέμνονται δάση, ἡ ἀτμοπλοΐα ἐν τῷ Εὐφράτῃ βελτιοῦται, ἡ καλλιέργεια τῶν σπορῶν τοῦ σίτου ἐπιδιώκεται ἐπιμελῶς, δοκιμαὶ ἐκτελοῦνται σύντονοι πρὸς ἀνακάλυψιν πετρελαιοφόρων φρεάτων καὶ καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ Ὀρυκτοῦ πλούτου τῆς χώρας.

Νέα συμφέροντα τῆς Εὐρώπης ἐν Ἀρμενίᾳ.

«Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἂν μὴ κινηθῶσιν οἱ Νεότουρκοι καὶ δεχθῶσιν ἀποτελεσματικὰ μέτρα, ὅπως καταστήσωσι τὸν βίον τῶν ὑπηκόων αὐτῶν Ἀρμενίων ἀνεκτὸν, ἡ γωθρότης αὐτῶν θὰ ἀγάγῃ εἰς ὄλεθρον τὴν Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίαν, γράφει ὁ Δρ. Ε. Ι. Δίλλων ἐν τῇ ἀγγλικῇ «Συγχρόνῳ Ἐπιθεωρήσει» (*Contemporary Review*).

«Ὡς ἔχουσι καὶ τώρα τὰ πράγματα, τὸ Ἀρμενικὸν πρόβλημα ἀπέβη ἐξαιρέτως διεθνὲς. Ὁ λόγος περὶ θλιβεροῦ κλήρου τῶν κατοίκων, αἱ ἀπαιτήσεις φιλανθρωπίας καὶ οἱ λόγοι περὶ δικαιοσύνης εἶνε πολλάκις εὔσχημα προσχήματα τοῦ πράγματος. Ὑπὸ τὸ ἐπικάλυμμα τοῦτο τοῦ ἐκπολιτικοῦ στιλβώματος κεῖται **ἡ στρατηγικὴ σημασία τῶν ἀρμενικῶν ὀρεινῶν χωρῶν.**

Εἶνε χώρα διαβάσεως.

«Ἡ Μ. Δύναμις ἥτις καθίσταται κυρία τῆς ὀρεινῆς ταύτης χώρας θὰ εἶνε ὡσαύτως κυρία μεγάλου μέρους τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῆς Δυτικῆς Περσίας. Καὶ αἱ Ἐπαρχίαι αὗται, ἰσχυρίζεται ἡ Γερμανία, ἀνήκουσιν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Σιδηροδρόμου Βαγδάτης. Ἡ Ἱστορία διδάσκει ἡμᾶς ὅτι ὁσάκις δύναμίς τις τὸ πάλαι ἠθέλησε νὰ κατακτήσῃ τὰ μέρη ταῦτα τῆς Ἀνατολῆς, ἐδέησε νὰ καταλάβῃ πρῶτον τὴν Ἀρμενίαν. Ἐπὶ πλέον εἶνε χώρα διαβάσεως, διάδρομος ὃν ὀφείλουσι νὰ διαπορευθῶσι ταξειδιῶται καὶ ἐμπορεύματα διὰ τὴν Περσίαν. Ἡ Γερμανία ἔθεν καθίσταται βαθύτατα ἐνδιαφερομένη περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἀρμενίας, ὥστε ἡ φιλία της πρὸς τὴν Τουρκίαν νὰ μὴ κωλύῃ ἐπὶ πλέον αὐτὴν τοῦ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν μέριμναν αὐτῆς περὶ τῆς εὐημερίας τοῦ Ἀρμενικοῦ λαοῦ.

«Ἡ Ρωσσία, ἐξ ἄλλου κατέχει πράγματι τὸ βορειανατολικὸν διαμέρισμα δι' οὗ παρέχεται εἰς αὐτὴν ἀδιαφιλονίκητον πλεονέκτημα ὡς πρὸς τὴν ἀντίζηλον αὐτῆς. Καὶ τώρα ἀκόμη ἡ Τουρκία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ περαιτέρω τὴν Ἀρμενίαν ἐναντίον τῆς Ρωσσίας.

Ὅ,τι οἱ Γερμανοὶ φαίνονται ὅτι φοβοῦνται, εἶνε ὅτι οἱ Ἀρμένιοι ἐπιθυμοῦσι μετὰ τὸν χωρισμὸν ἀπὸ τῆς Τουρκίας νὰ προσαρτηθῶσιν εἰς τὴν Ρωσσίαν ἢ αὐτονομίαν σαρωτικήν. Ὁ Νουβὰρ Πασσᾶς, ὅμως Πρόεδρος τῆς πρεσβείας τῶν Ἀρμενίων, ἀποκρούει τοὺς φόβους τούτους. Τὸ οὐσιῶδες περὶ ὧν εἶπεν οὗτος ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικαὶ καὶ αἱ προσαχθεῖσαι ἀποδείξεις ἦσαν πειστικαί.

Ἐπιθυμοῦνται Ἐθνικαὶ μεταρρυθμίσεις.

«....Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀλλάξωμεν τὴν ἐθνικότητά μας, εἶπεν. Οὐδὲ θέλομεν νὰ συμπεριληφθῶμεν εἰς τὴν Ρωσσικὴν Αὐτοκρατορίαν. Εἴμεθα πολὺ καλλίτερα ἐν Τουρκίᾳ, ὅπου οἱ ὁμοεθνεῖς μας ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν τῆς ἱκανότητος, ἥτις παρέχει εἰς τὸ Κράτος τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγούς του καὶ τοὺς διοικητάς. Εἴμεθα ἐκεῖ καλλίτερα καὶ οἰκονομικῶς, ἐπειδὴ οἱ ὁμοεθνεῖς ἡμῶν κατέχουσιν ὑψηλὴν, ἀληθῶς, ὑψίστην τάξιν ἐν τῷ συναγωνισμῷ περὶ τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ὑπεροχῆς. Ἐνῷ ἡ ἐθνικὴ τάσις τοῦ Ρωσσικοῦ πολιτισμοῦ εἶνε ὅπως διαδίδῃ καὶ ἀπορροφᾷ ἐξωτερικὰς μορφὰς πολιτισμοῦ, ὁσονδήποτε μεγάλως ἀνεπτυγμένου. Ἐντεῦθεν ὁ ἐκρωσσισμὸς τῶν ξένων στοιχείων τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ συγκέντρωσις τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας εἶνε ὁλοκληρωτικὰ μέρη τοῦ προγράμματος αὐτῆς. Εἶνε φυσικὸν, ἔθεν, ὅτι οἱ Ἀρμένειοι θὰ προετίμων νὰ παραμείνωσιν Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι. Εἶνε ὡσαύτως συμφέρον αὐτῶν ὅπως ἡ Τουρκία ζήσῃ καὶ εὐτυχῆ καὶ προοδεύῃ. Συνεπῶς οὔτε χωρισμὸν, οὔτε προσάρτησιν οὔτε αὐτονομίαν ζητοῦσιν οἱ ὁμοεθνεῖς ἡμῶν. **«Ἐὰν ὅ,τι ζητοῦσιν εἶνε εἰλικρινὴς ἐφαρμογὴ λογικῶν μεταρρυθμίσεων».**

Μετὰ τριάκοντα πέντε ἔτη.

Πρὸ τριάκοντα πέντε ἐτῶν ἡ Συνθήκη τοῦ Βερολίνου ὥρισεν ὅτι ἡ Τουρκία θὰ ἐποιεῖτο διαβήματα ἵνα ἀσφαλίσῃ τοὺς Ἀρμενίους κατὰ τῶν Κιρκασίων καὶ τῶν Κούρδων, οὐδὲν ὅμως ἐγένετο.

«Τώρα, λέγει ὁ «Μαγκεστριανὸς Φύλαξ», δύο ξένοι Ἐπιθεωρηταὶ θὰ διορισθῶσι διὰ τὰ ἐξ Ἀρμενικὰ βιλαέτια, καὶ θὰ βοηθῶνται οὗτοι ὑπὸ ξένων Συμβούλων. Οἱ τε ἐπιθεωρηταὶ καὶ οἱ Σύμβουλοι τούτων θὰ διορίζωνται ὑπὸ τῶν Δυνάμεων. Ἡ παρουσία των μόνη ἐν τῇ χώρᾳ θὰ εἶνε ἀναμφιβόλως γόνιμος εἰς ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, καὶ εἶνε πιθανὸν ὅτι ἡ ἐξουσία των ὅπως συνιστῶσι τὴν μετάθεσιν, εἰς τινας περιστάσεις, τῶν Τούρκων Βαλήδων θὰ εἶνε λίαν πραγματικὴ ἐγγύησις εὐκόσμου κυβερνήσεως.

Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ καὶ οἱ Σύμβουλοι θὰ εἶνε ἐπὶ τόπου καὶ θὰ ἔχωσι τὴν ἐξουσίαν νὰ παραπονῶνται κατὰ τῆς ἀνεπαρκείας καὶ τῆς καταπιέσεως καὶ νὰ ἐκκαλῶσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐπανόρθωσιν εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις αὐτῶν καὶ πρὸς τὰς οἰκείας κυβερνήσεις.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς Πετρούπολιν.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 21 Ἰανουαρίου. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀφίκετο χθὲς τὸ ἀπόγευμα, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν γραμματέων του Μαρκαντωνάκη καὶ Μετυξᾶ. Ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὸν Σταθμὸν ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος, τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας καὶ ὑπὸ πολλῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας, χαιρετισθεὶς διὰ ζωηρῶν ζητωκραυγῶν.

Τὸ ἑσπέρας ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος παρέθεσεν ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν τὸ προσωπικὸν τῆς πρεσβείας, ὁ γενικὸς πρόξενος καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλην. παροικίας.

Κρίσεις τοῦ Ρωσσικοῦ τύπου.

Πετρούπολις, 21.—Ὁ Ρωσσικὸς τύπος πλέκει ὁμοφώνως τὸ ἐγκώμιον τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀναγνωρίζων ὅτι ἡ εἰς Πετρούπολιν ἄφιξις του δὲν δύναται παρὰ νὰ ἔχῃ ἄριστα ἀποτελέσματα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῶν κοινῶν συμφερόντων τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν.

Συνάντησις μετὰ τοῦ Σαζόνωφ καὶ Κοκόβτσεφ.

Ὁ κ. Βενιζέλος συνωμίλησε χθὲς διὰ μακρῶν μετὰ τῶν κ. κ. Σαζόνωφ καὶ Κοκόβτσεφ περὶ τῶν νήσων Χίου καὶ Μιτυλήνης. Συνεζητήθη ὡσαύτως καὶ τὸ ζήτημα τῶν νοτιοαλβανικῶν συνόρων, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ἡ Ρωσσία φαίνεται διατεθειμένη νὰ φανῇ εὐμενὴς πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς βλέψεις.

Ὁ κ. Βενιζέλος παρὰ τῷ Τσάρῳ.

Λονδῖνον 22.—Ὁ ἐν Πετρουπόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Ταίμς» τηλεγραφεῖ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῷ Τσάρῳ εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Τσάρσκοε Σέλο.

Ὁ κ. Βενιζέλος συνωμίλησε κατόπιν μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ. Κοκόβτσεφ ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, μετὰ ταῦτα δὲ, συναντηθεὶς μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Σερβίας κ. Πάσιτς, παρέμεινε συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ μακρόν.

Αἱ ἀναχωρήσεις ἐκ Πετρουπόλεως.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπρογευμάτισε χθὲς παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σαζόνωφ μετὰ τοῦ κ. Πάσιτς. Τὸ ἀπόγευμα παρέσχε εἰς ἐπίσημον δεξίωσιν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας, ἐγευμάτισε δὲ παρὰ τῷ μαρκησίῳ Καρλόττι, πρεσβευτῇ τῆς Ἰταλίας.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐγένετο δεκτὸς τὸ ἀπόγευμα παρὰ τῇ χήρᾳ Αὐτοκρατείρᾳ, ἀνεχώρησε δὲ σιδηροδρομικῶς διὰ Βουκουρεστίου τὴν 7 25' τῆς ἑσπέρας ὅπου ὑπολογίζεται ὅτι θὰ φθάσῃ τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου.

Σχόλια τῆς «Ρέτς».

Ἡ «Ρέτς», σχολιάζουσα τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Βενιζέλου, συνιστᾷ τὴν διαρρύθμισιν τῶν Ἑλληνοαλβανικῶν συνόρων πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ λύσις αὕτη—προσθέτει ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς—εἶνε πολὺ μᾶλλον συμφέρουσα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ ἡ κατοχὴ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἥτις θὰ ὑποχρέου αὐτὴν νὰ διατηρῇ στόλον ἰσχυρόν.

Εἰς Βουκουρέστιον.

Ἀθῆναι, 26)8 Φεβρουαρίου.— Ὁ κ. Βενιζέλος ἐφθασεν εἰς Βουκουρέστιον, ὅπου θὰ μεταβῇ καὶ ὁ Πάσιτς. Εἰς τὴν συνάντησιν ταύτην ἀποδίδεται ἐξαιρετικὴ σημασία.

27)9 Φεβρουαρίου.— Ἀγγέλλεται ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ἀπεδόθησαν ἐξαιρετικαὶ τιμαί.

Ἔσχεν ἰδιαιτέραν μακρὰν ἀκρόασιν παρὰ τῷ Βασιλεῖ Καρόλῳ, ὅσις τὸν ἐκράτησεν εἰς τὸ γεῦμα καὶ ἐδώρησεν εἰς αὐτὸν προσωπογραφίαν του εἰς χρυσοῦν πλαίσιον.

Ἀπόψε ὁ κ. Βενιζέλος θ' ἀναχωρήσῃ μετὰ τοῦ κ. Πάσιτς εἰς Βελιγράδιον.

Καθ' ἃ τηλεγραφεῖται ἐκ Βουκουρεστίου ὑπεγράφη Ἑλληνορρωμουνικὴ ἀμυντικὴ συμμαχία.

Ἀθῆναι, 28)10 Φεβρουαρίου.— Ὁ κ. Πάσιτς καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέβαλον τὴν ἀναχώρησίν των ἐκ Βουκουρεστίου. Μετ' αὐτῶν θὰ συμμεταβῇ εἰς Βελιγράδιον καὶ ὁ Διάδοχος.

ΤΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

Ἑλληνοαλβανικαὶ συμπλοκαί.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κορυτσᾶς ὅτι ὁ ἐντεῦθεν ἀποσταλεὶς στρατὸς πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν Ἀλβανῶν ἐπιδρομέων, προελάσας μετὰ τῶν ἱερολοχιτῶν πρὸς τὰ καταληφθέντα παρὰ τῶν Ἀλβανικῶν ὁρδῶν Βακουφοχώρια, συνεπλάκη μετ' αὐτῶν, ἀπωθήσας αὐτοὺς μετὰ πολλῶν ἀπωλειῶν.

Τὸ χωρίον Καμίραχα, ὁρμητήριον τῶν Ἀλβανῶν ἐπιδρομέων, ἐβομβαρδίσθη παρὰ τῶν ἡμετέρων, πυροληθείσης τῆς ἀγορᾶς του. Οἱ Ἀλβανοὶ διεσκορπίσθησαν προτροπάδην.

Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐτραυματίσθησαν μόνον τέσσαρες. Ἡ προέλασις τοῦ στρατοῦ ἐξακολουθεῖ, ἀποκαθαιρομένου τοῦ ἐδάφους.

Οἱ ἱερολοχῖται τῆς Κορυτσᾶς ἀκμάζοντες μάχονται μετὰ τοῦ στρατοῦ.

Νέαι συμπλοκαὶ Ἀλβανῶν καὶ στρατοῦ.

Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἰωαννίνων ὅτι, κατ' ἐξηκριβωμένας πληροφορίας, εἰς τὸ Ζέποβον τῆς Κλεισούρας συνήφθη νέα συμπλοκὴ μεταξὺ Ἀλβανῶν ἐνόπλων καὶ Ἑλληνικοῦ ἀποσπάματος.

Τ' ἀποτελέσματα δὲν ἐγνώσθησαν μέχρι τῆς στιγμῆς.

Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΥ

Λονδῖνον 24)6.— Οἱ πρεσβευταὶ Αὐστρίας Ἰταλίας καὶ Γερμανίας ἀνεκοίνωσαν χθὲς χωριστὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν προφορικὴ